சொல்வயல்

திங்கள் மின்னிதழ்

சொல்வளமே மொழிவளம்
நெல்வளமே நாட்டின்வளம்

சொற்குவை தேரும் பாவலர் மேவத் தொகுப்பீடம்
(திருவிளையாடற்புராணம்–
தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த படலம்)

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தின் வெளியீடு

வயல் : 3 விளைச்சல் : 24 திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2053 மே திங்கள்

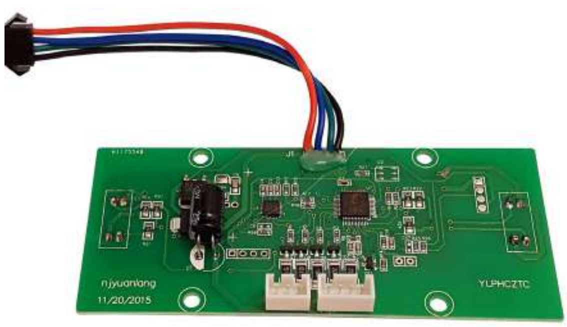
உள்ளே...

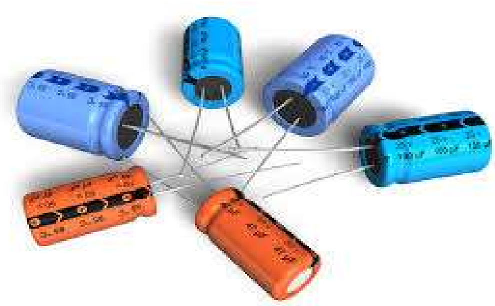

பொறியியல் கலைச்சொற்கள்

Acceleration board	முடுக்குப் பலகை	Gyroscope	சுழிப்பியக்கமானி
Acceleration test	முடுக்க ஆய்வு	Insulator	மின்காப்பு
Acceleration time	முடுக்கல் நேரம்	Main switch	முதன்மைச் சொடுக்கி
Anti transpirant	நீராவித் தடுப்பி	Power bank	மின்னாற்றல் தேக்கி
Auto start	தன் தொடக்கி	Power grid	மின் பகிர்மானம்
Boiler tube	கொதிகலக் குழாய்	Power house	மின்னகம்
Capacitor	கொள்திறக்கலம்	Power plant	மின்திறனாக்க நிலையம்
Circuit board	மின்சுற்றுப் பலகை	Push button starter	அழுத்துப் பொத்தான் தொடக்கி
Cryotron	தண்ணியன்	Restart	மீள் தொடக்கம்
Earth rod	தரையிணைப்புத்தண்டு	Air strip	நச்சுத் தீ வளி முடக்கி
Earth wire	நிலவடம்	Bimotored Treadle	இருபொறி கொண்ட மிதிபொறி
Electric welding	மின் பற்றிணைப்பான்		
Fuse carrier	உருகித் தாங்கி		
Guillotine	வல்லறுவி (தலை வெட்டி)		

சொற்குவை (sorkuvai.com) வலைத்தளத்தில் தமிழுக்கு நிகரான ஆங்கிலச் சொற்களையும், ஆங்கிலத்திற்கு நிகரான தமிழ்ச்சொற்களையும் பார்த்துப் பயன்கொள்ளலாம்.

சொல்வயல்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தின் வெளியீடு
திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2053 (சித்திரை)
மே திங்கள் 2022

ஆசிரியர் : முனைவர் கோ.விசயராகவன்
இயக்குநர்

பொறுப்பாசிரியர் : முனைவர் வே.கார்த்திக்

இதழ்க்குழு : திரு. கி. இராமர்
திரு. ஏ. காந்தி
திரு. ப. தீபக்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்
முதல் தளம், நகராட்சி நிருவாக அலுவலகக் கட்டடம்,
எண்.75, சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை, எம்.ஆர்.சி. நகர்,
சென்னை – 600 028.
கட்டணமில்லா அழைபேசி : 14469
மின்னஞ்சல் : solvayal@gmail.com
வலைத்தளம் : www.sorkuvai.com

Directorate of Tamil Etymological Dictionary Project,
First floor, Urban Administrative office Campus,
No:75,Santhome high Road,
MRC Nagar, Chennai–28
Toll free : 14469
Mail id : solvayal@gmail.com
Website : www.sorkuvai.com

குறள் கூறும் சொல்

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே" என்ற கருத்திற்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒரு பொருளைக் குறித்தே உருவாகிறது. ஒரு மொழியில் உள்ள சொல்லுக்கு ஏற்ற கருத்தாழமும், சொற்செறிவும் மிக்க எளிமையான சொல்லைத்தான் நாம் கலைச்சொல் என்கிறோம். புதிய கண்டுபிடிப்பின் விளைவாகத்தான் இவை தோன்றுகின்றன. துறைசார்ந்த வல்லுநர்கள் தங்களிடையே அத்துறைசார் செய்திகளைச் சுருக்கமாகவும் துல்லியமாகவும் பரிமாறிக்கொள்வதற்குக் கலைச்சொற்கள் பயனுள்ளவையாக அமைகின்றன. இன்றைய பெரும்பான்மையான கலைச்சொற்களுக்கு அடிப்படையாக இருப்பவை சங்க இலக்கியச் சொற்கள் ஆகும். சங்க இலக்கியக் காலத்தைச் சார்ந்தது எனக் கருதப்பட வேண்டியது திருக்குறள் ஆகும். இன்றும் குறளில் உள்ள கலைச்சொற்கள் நடைமுறையில் உள்ளன. வள்ளுவப் பெருந்தகையால் இயற்றப்பெற்று உலகம் முழுமைக்கும் பொதுமறையாக விளங்கக்கூடிய மக்கள் இலக்கியமாகத் திருக்குறள் விளங்குகிறது. இதன் கருத்துகள் மக்கள் வாழும் திசைக்கெல்லாம் பொருந்தி நிற்கிறது. குறளில் உள்ள சொற்கள் சொல்நயமும், பொருள்நயமும், அணிநயமும் இயல்பாகவே கொண்டுவிளங்குகின்றன. தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் மட்டுமல்லாது எல்லோருக்குமான வழிகாட்டி நூலாக, மதங்களினின்றும் அப்பாற்பட்டு விளங்கும் குறள் கூறும் கலைச்சொற்களுள் சிலவற்றை இங்கு நோக்குவோம்.

எழிலி (Nimbostratus)

உயரங்களின் அடிப்படையில் முகிற் (மேகக்) கூட்டத்தைப் பத்து அடுக்குகளாக வகுத்துள்ளனர். அவற்றுள் தாழ்நிலையில் உள்ள முகில், எழிலி ஆகும். இச்சொல் சங்க இலக்கியப் பாக்களில் 33 இடங்களில் இடம்பெறுகிறது. புறநானூற்றில் "பொய்யா எழிலி பெய்விடம் நோக்கி" (173.5–7) எனவும்,

அகநானூற்றில் கார்ப்பருவம் என்ற பொருளில், "தளி மயங்கின்றே தண்குரல் எழிலி" (43. 1–8) எனவும்,

நற்றிணையில் 153ஆவது பாடலில் "தன்தொழில் வாய்த்த இன்குரல் எழிலி" எனவும் இச்சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது.

"நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான் நல்காதுஆகி விடின்" (குறள்.17)

ஒலி முழங்குகின்ற குளிர்ச்சியை உடைய கடலைக் குடித்து வலமாக எழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக் கொண்டு பெய்யுங்காலத்தே உலகத்தை வளைத்தெழுந்த கடிய செலவினை உடைய மேகம் என முல்லைப்பாட்டு உரையில் நச்சினார்க்கினியர் கூறுகிறார்.

எனவே, கடல்மட்டத்தில் உருவாகக்கூடிய முகிலே எழிலி என்பதாகும். கடல் மட்டத்தில் உருவாகி மேலே செல்லும் முகிலுக்கு நிம்போசிட்ராட்டசு (Nimbostratus) என 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் மேலைநாட்டு அறிஞர்கள் வகைப்படுத்திப் பெயரிட்டுள்ளனர். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இப்படியொரு சொல்லை உருவாக்கி வரைவிலக்கணம் செய்துள்ளார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

வாரி (Source of Income)

வருவாய் தொடர்பான பல சொற்கள் குறளில் இடம்பெற்றுள்ளன. நாம் இன்று வருவாய், வருமானம், ஈட்டம் எனப் பல சொற்களை Revenue, Income, Proceeds என வரையறையின்றிப் பயன்படுத்துகிறோம். திருவள்ளுவர் வாரி (குறள் 14, 512), ஈட்டல் (குறள் 385), ஈட்டம் (குறள் 1003), ஆகாறு (குறள் 478), போகாறு (குறள் 478) ஆகிய சொற்களை வரவு, செலவு தொடர்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

"வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை"
(குறள்.512)

வாரி என்றால் பொருள் வரும் வாயில்கள் என்கிறார் பரிமேலழகர். பொருள் வருவதற்கு இடமானவை என்கிறார் மணக்குடவர். பொருள் வருவாய் என்கிறார் பாவாணர்.

ஈட்டம் (Fund)

ஈட்டல் – வந்தவற்றை ஒருவழித் தொகுத்தல், காத்தல் என்கிறார் பரிமேலழகர். வருவாய் வரும்வழி வந்த பொருள்களை ஓரிடத்துத் தொகுத்தல் என்கிறார் பாவாணர் அவர்கள்.

"இயற்றலும் ஈட்டலுங் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு" (குறள்.385)

"ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை"
(குறள் 1003)

பரிமேலழகர், மணக்குடவர், தேவநேயப் பாவாணர் முதலானோர் ஈட்டம் என்பதற்குப் பொருள் ஈட்டலையே குறிக்கின்றனர். பொருளை ஈட்டாமல் எங்ஙனம் பிறர்க்கு வழங்க

இயலும். ஈட்டிய பொருளைத் தாமே குவித்து வைத்துக்கொண்டு பிறருக்கு ஈயாமல் இருப்பதைத்தான் தமிழ் நெறிகள் தவறென்கின்றன. எனவே ஈட்டுதல் என்பது திரட்டுதலே.

ஆகு ஆறு – Way of Income

போகு ஆறு – Way of Expenditure

"ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை" (குறள் 478)

பொருள் வருகின்ற நெறியைத் தான் ஆகுஆறு என்கிறார் பரிமேலழகர். பொருள் வரும்வழி என்கிறார் மணக்குடவர்.

போகு ஆறு என்பதற்குச் செலவு செய்தல், பொருள் போகின்ற நெறிஅளவு எனக் குறிக்கப்படுகிறது.

இலக்கம் (Target)

"இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று
கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்"
(குறள் 627)

இதில் செந்நாப்போதார் இலக்காகும் குறிப்பொருளை இலக்கம் என்கிறார். எனவே, aim என்பதற்கும் target என்பதற்கும் இலக்கு என்பதையே பயன்படுத்துவதைக்காட்டிலும் target என்பதற்கு இலக்கம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவது சிறந்தது.

பொருள் வைப்புழி (Treasure house)

"அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி"
(குறள்226)

இங்குப் பொருள் சேமிப்பகத்தை வள்ளுவப் பெருந்தகை பொருள் வைப்புழி என்கிறார்.

இணர் (Bouquet)

"இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று"
(குறள் 308)

"இணரூழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார்" (குறள் 650)

இங்கு இணர் என்று கையாளப்பட்ட சொல்லே இன்று வழக்கத்தில் உள்ள பூங்கொத்து (Bouquet) ஆகும். தனித்தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் எத்துணை அழகானவை. அவற்றையெல்லாம் விடுத்து நாம் பேசுவதும் எழுதுவதும் "கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று" என்பதையே நினைவுகொள்ளச் செய்கிறது.

பூ, காய், கனி கலைச்சொற்கள்

மலரானது பூ, வீ, போ, அலர் என்றும் பூங்கொத்தானது துணர், மஞ்சரி, தொத்து, இணர் என்றும், குலையானது தாறு, வல்லரி என்றும், பழமானது பலம், காய், கனி என்றும் பெயர் பெறும்.

"மணமலி பூவீ மலர்போது அலராம்
துணர் மஞ்சரி கொத்துத் தொத்தோடு
இணராம்
நலம் சேர் குலைதாறு வல்லரியாகும்
பலம் காய் கனியாகும் பழம்"
(உரிச்சொல் நிகண்டு பா.94)

இதையே வள்ளுவப் பெருந்தகையும்,

"காலை அரும்பி பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய்" (குறள்.1227)

என ஒரு குறளிலேயே அரும்பு, போது, மலர் என பூவின் வெவ்வேறு நிலைக்குரிய கலைச்சொற்களைக் குறிப்பிடுகிறார்.

அறிவு, ஒட்பம்

அறிவு – Knowledge

ஒட்பம் – Wisdom

சிலர் Knowledge, Wisdom என இரண்டுக்கும் அறிவு என்ற ஒரு சொல்லையே பயன்படுத்துகின்றனர். நமக்குத் தெரியவில்லை என்பதால் தமிழில் சொற்கள் இல்லையென்று ஆகிவிடாது. திருக்குறளில் இரண்டுக்கும் வேறுபட்ட சொற்கள் உள்ளன. அறிவு – Knowledge என்பதை அறிவுடைமை என்ற அதிகாரத்தின் மூலம் பல்வேறு இடங்களில் கையாண்டுள்ளார். சங்க இலக்கியங்களில் அறிவு என்பது 43 இடங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஒட்பம் என்பதை வள்ளுவர் மட்டுமே கையாண்டுள்ளார்.

"கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன்று ஆயினும்
கொள்ளார் அறிவுடை யார்" (குறள் 404)

"உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்லது அறிவு" (குறள் 425)

இக்குறள்களில் ஒட்பம் – Wisdom என்னும் பொருளிலேயே கையாண்டுள்ளார்.

இதுபோன்ற எண்ணற்ற கலைச்சொற்கள் குறளில் பொதிந்துள்ளன.

- வாய் (மனை, இடம், வாசல்) – குறள் 1001
- பொறை (பாரம்) குறள் 1003
- தமியள் (தனியாகயிருப்பவள்) குறள் 1007
- துனி (வெறுப்பு, வறுமை) குறள் 1010
- வறம் (வற்றுகை) குறள் 1010
- திரு (அழகு) குறள் 1011
- மடி (ஆடை) குறள் 1023
- உஞற்று (முயற்சி) குறள் 1024
- தோல் (புகழ்) குறள் 1043
- நெருநல் (நேற்று) குறள் 1048
- நிரப்பு (வறுமை) குறள் 1049
- கண்பாடு (உறக்கம்) குறள் 1049
- காடி (கஞ்சி) குறள் 1050
- கரப்பு (மறைக்கை) குறள் 1051
- அஞர் (அச்சம்) குறள் 1086
- ஞாட்பு (போர்க்களம்) குறள் 1088

- அடுநறா (காய்ச்சிய சாராயம்) குறள் 1090
- யாப்பு (அன்பு) குறள் 1093
- கதுப்பு (தலைமயிர்) குறள் 1105
- தூவி (பறவையிறகு) குறள் 1120
- புணை (மரக்கலம்) குறள் 1134
- மறுகு (தெரு) குறள் 1139
- இனன் (உறவினன்) குறள் 1158
- படல் (உறக்கம்) குறள் 1175
- அஞர் (மனவருத்தம்) குறள் 1179

நிறைவாக, அடவு என்பது நாட்டியக் கலைச்சொல். வினைச்சொல் என்பது இலக்கணக் கலைச்சொல். Wisdom என்பதற்குப் பேரறிவு என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பது ஒட்பம் என்னும் கலைச்சொல்லை நாம் அறியாமையைத்தான் காட்டுகிறது. எப்பொழுதுமே நாமாக ஒரு புதுச்சொல்லை உருவாக்கும் முன் அதற்குச் சரியான பழஞ்சொல் இருக்கிறதா என அறிந்து அச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினால் தனித்தமிழ்ச் சொற்கள் மீண்டும் புழக்கத்திற்கு வந்துவிடும். அத்துணை ஆண்டுகளுக்கு முன்னே இத்தகைய சொல்லாடல்களுக்குத் தனிச்சொற்களைத் தமிழர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதையும் உலகறியும். திருக்குறள் ஒரு சொற்களஞ்சியம். நறுக்குத் தெறித்தாற்போல் இரண்டு மூன்று எழுத்துகளில்கூட அரிய பொருள் தரக்கூடிய சொற்கள் குறளில் உள்ளன. ஒன்றே முக்கால் அடியில் கூற வந்த கருத்து அறுபடாமல் இருக்க முத்துகள் கோத்தாற்போன்ற சொல்லாக்கத்தை ஐயனின் பொதுமறையில் காணமுடிகிறது.

அகரமுதலி இயக்ககம் 2016ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்க்கலைச்சொல்லாக்கப் பணிகளை மேற்கொண்டுவருகிறது. இப்பணிக்குத் துணைநிற்கும் அகராதியியலாளர்கள், சொல்லாக்க வல்லுநர்கள், மொழியியலாளர்கள், தமிழறிஞர்கள், தமிழார்வலர்கள், ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் இவ்வியக்ககத்தின் சார்பில் நன்றி நவில்கிறேன்.

ஞாலமறிந்த அகராதியியல் அறிஞர் முனைவர் ச.சச்சிதானந்தம் அவர்களின், "தமிழ்மொழியும் ஐரோப்பிய முதன் மொழிகளும் " என்னும் பொருண்மையிலான கட்டுரையும், மலேயாவாழ் தமிழறிஞர் திரு. இரா. திருமாவளவன் அவர்களின் "மலேசியாவின் தோட்டப்புறத் தமிழர்கள் பயன்படுத்திய அருந்தமிழ்ச் சொற்கள்" என்னும் கட்டுரையும், திரு.செல்லதுரை குணசிங்கம் அவர்களின், 'TAMIL EPIGRAPHICAL STUDIES IN SRI LANKA' எனும் பொருண்மையிலான ஆங்கிலக் கட்டுரையும், திருப்பத்தூர் தூயநெஞ்சக் கல்லூரித் தமிழ்த்துறைத் (சுயநிதிப்பிரிவு) தலைவர் முனைவர் பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களின், "சங்க இலக்கியத்தில் அகவுநர்" என்னும் பொருண்மையிலான கட்டுரையும் இம்மாதச் "சொல்வயல்" மின்னிதழுக்கு அணிசேர்க்கின்றன. அப்பெருந்தகைகளுக்கு மனமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

இவ்வியக்ககம் நெறிப்படுத்தும் இணையவழிப் பன்னாட்டுக் கலைச்சொல்லாக்கப் பயிலரங்குகளில் பங்கேற்றுத் தமிழ்க் கலைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்து உரையாற்றிய பலதுறை சார்ந்த அனைத்துத் தமிழுள்ளங்களுக்கும், பயிலரங்கங்களுக்கான தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பைச் செய்துவரும் சென்னை வேல்ஸ் அறிவியல் (ம) தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தமிழ்த்துறை இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் இரா. பன்னிருகைவடிவேலன் அவர்களுக்கும் அகம்நிறை அன்பு நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

தமிழ் என்னும் ஒற்றைப்புள்ளியில் ஒருங்கிணைந்த உள்ளத்தினராய் என்றென்றும் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்றுவோம்...

செயலால் பேசுவோம்...

தமிழ்மொழியும் ஐரோப்பிய முதன்மொழிகளும்

அகராதியியலாளர், முனைவர் ச.சச்சிதானந்தம்.
இயக்குநர் : பன்னாட்டு உயர்கல்வி
தமிழாய்வு நிறுவனம். பாரிசு

"மக்களுக்கு அவர்தம் உலகைப் பற்றிய கோட்பாடுகள் அவரவர் பேசுகின்ற மொழியால் கட்டுண்டு இருக்கின்றன"

–மொழியியல் சார்பியற்கொள்கை

மொழி ஒரு கருவி. மனிதன் மொழி கொண்டுதான் வாழ்கிறான். மனித சமுதாயம் மொழியால் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்கிறது. இக்கருவி இல்லாமல், செய்தித் தொடர்பையும் பண்பாட்டு வெளிப்பாட்டையும் நினைத்துப் பார்க்க முடியுமா!

உலகில் கிட்டத்தட்ட 6000–க்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் இருப்பதாக ஆய்வு நிலை மொழிநூல்கள் கூறுகின்றன. ஒவ்வொரு மொழியும் அந்தந்த இனத்தின் தேவைகளுக்குத் தக்கவாறு அமைந்துள்ளன. இதனால், மொழிகளிடையே உயர்வு – தாழ்வு பார்ப்பது பொருத்தம் அற்றது. இவ்வாறே அழகு – அழகின்மை காண்பதும் பொருள் அற்றது.

தமிழ் திராவிடமொழிக் குடும்பத்துக்கு உரியது. பழைமைக்குப் பழைமையாய்ப் புதுமைக்குப் புதுமையாய் விளங்கும் சில பழைய மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் ஒன்று. உலகத்தில் தோன்றிய பல மொழிகள் இறந்துவிட்டன, சில வழக்கிழந்துபோய்விட்டன. ஆங்கிலம் பிறப்பதற்கு முன்னே, பிரெஞ்சு தோன்றுவதற்கு முன்னே தோன்றி, வளரும், வாழும் மொழிகளில் கிரேக்கம், ஹீப்ரூ, சீனம், அரபு, பேர்சியம் முதலானவை உள்ளன. சுமேரியம், எகிப்தியம், ஹிற்றித் போன்றவை இறந்துபோன மொழிகள். இலத்தீன், ரோமன் கத்தோலிக்கத்திலும், சமஸ்கிருதம் வேதத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் வழக்கிழந்த மொழிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இருபத்திமூன்று திராவிட மொழிகளில் தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய நான்கும் முதன்மையானவை. இவற்றில் தமிழே உலகில் அதிகம் அறியப்பட்ட மொழியாகத் திகழ்கிறது.

திராவிட மொழிக் குடும்பம்
(திருந்திய மொழிகள்)

தமிழ் | மலையாளம் | தெலுங்கு | கன்னடம் | துளு

உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் இந்தோ – ஐரோப்பிய மொழிகள் பரவி உள்ளன. ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் ஏறத்தாழ அறுபது மொழிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றில் முப்பது மொழிகள் மட்டுமே உத்தியோகபூர்வ / தேசிய மொழிகளாக அங்கீகாரம் பெற்றவை. அல்பேனியம், ஆர்மீனியம், ஆங்கிலம், இத்தாலியம், ஸ்பானியம், கிரேக்கம், டச்சு, பிரெஞ்சு, போர்த்துக்கேயம், ஜெர்மன், சிலாவியம் முதலான மொழிகளுடன் ரஷ்ய மொழியும் முக்கியமான ஐரோப்பிய மொழிகளாக உள்ளன. ஆயினும் இம்மொழிகளுள் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் ஆகிய மூன்றுமே ஐரோப்பாவில் முதன்மொழிகள் எனும் மேனிலை கொண்டு விளங்குகின்றன.

இந்தோ – ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பம்

அல்பேனிய இந்திய செலதிய ஈரானிய இலத்தீனிய கிரேக்க ஜெர்மனிய பால்திக்

இம்மூன்று மொழிகளும் இந்தோ – ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை. மொழிக் குடும்பங்களில் இந்தோ – ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பமே பெரியது. இவற்றில் பிரெஞ்சு இலத்தீனிய (ரோமானிய) இன மொழிப் பிரிவைச் சேர்ந்தது. மற்றைய இரு மொழிகளும் ஜெர்மானிய இன மொழிப் பிரிவில் அடங்கும்.

தமிழ்மொழியும் ஐரோப்பிய முதன்மொழிகளும்

இலத்தீனியம்

பிரெஞ்சு ஸ்பானியம் போர்த்துக்கேயம் இத்தாலியம் ருமேனியம் புரொவென்ஸால்

ஜெர்மனியம்

சுவீடியம் டேனிஷ் நோர்வேஜியன் ஐஸ்லான்டிக் ஜெர்மன் டச்சு ஆங்கிலம்

மேற்கூறப்பட்ட நான்கு திராவிட மொழிகளும் ஒரே இனமொழிகள். இவை திராவிடம் எனும் தொல்மொழியிலிருந்து பிறந்தவை. இவ்வாறே பிரெஞ்சு, இத்தாலியம், ஸ்பானியம், போர்த்துக்கேயம், புரொவென்ஸால் ஆகியன இலத்தீன் எனும் தொல்மொழியிலிருந்து வந்தவை.

ஒரு மொழியின் முதன்மையும் பரம்பலும் அம்மொழி பேசும் மக்களின் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும் தங்கி உள்ளன என்பதே வரலாறு காட்டும் உண்மை. இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, இந்தோனேசியா, தென்னாபிரிக்கா, வியட்நாம், சுரிநாம், குவாதலுப், மார்த்தினிக், மடகஸ்கார், மெரிசியஸ், றியூனியன், தான்சானியா, பிஜித்தீவு, பர்மா, ரிறினிடாட், மாலைத்தீவு முதலான 18 நாடுகளில் தமிழ் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தமிழரின் மொழி சுமார் 60 மில்லியன் பேரால் கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் கையாளப்படுகிறது.

ஸ்பானிய மொழி 20 நாடுகளில் பேசப்பட்டு வந்தாலும் ஐரோப்பிய முதன்மொழி அந்தஸ்தைப் பெறவில்லை. போர்த்துக்கேய மொழியும் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா, ஆசியக் கண்டங்களில் 7 நாடுகளுக்குரிய மொழியாக இருக்கிறது. ஆங்கிலம் 47 நாடுகளில் வழங்கப்பட்டுச் சர்வதேச மொழியாக மேன்மை பெற்று இலங்குகிறது. பிரெஞ்சு 30 நாடுகளின் மொழியாக உள்ளதால், உலகின் இரண்டாவது மொழியாகச் சிறப்புறுகிறது. இரண்டு உலகப் போர்களிலும் ஜெர்மனி முக்கிய கர்த்தாவாக இருந்ததினால் அந்நாட்டு மொழி உலகில் ஒரு நல்லபெயரைப் பெறமுடியாது போய்விட்டது. ஆனால் ஜெர்மனியின் இன்றைய வளமும் பலமும் ஐரோப்பிய ஒன்றிய உருவாக்கத்திற்கு அதன் பங்களிப்பும் ஜெர்மனிக்கு ஐரோப்பாவில் ஒரு பெரும் இடத்தை அளிக்கக் காரணம் ஆகின்றன.

எஸ்பெறன்ரோ எனப்படும் செயற்கை மொழி ஐரோப்பிய ஆங்கில மொழியாக சர்வதேச

மொழியாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. நாடுகளுக்கிடையே புரிந்துணர்வையும் நல்லுறவையும் ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை நம்பி அகிலம் பூராவும் ஒரே மொழி வழங்கப்படுவதை மக்கள் விரும்பினார்கள். ஒரு மொழி வேண்டும் என்ற இடத்துப் பல செய்கை மொழிகள் இயற்றப்பட்டன. அவற்றில் வொலாபுய்க், எஸ்பெறன்ரோ, இன்னராலிங்குவா என்பன முதன்மையானவை. இம்மூன்றினுள்ளும் இரண்டாவது மொழி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. எஸ்பெறன்ரோ மொழியை 1887 இல் Ludwing Lazarus Zamenhof என்ற போலந்துக்காரர் படைத்தார். இன்று இம்மொழிதான் செய்கை மொழியில் முதலிடம் வகிக்கிறது. ஆனால் இது சில மொழியியல் அரசியல் காரணங்களுக்காக முதன் மொழியாகச் செல்வாக்குப் பெறமுடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டது.

Englishs	Français	Deutsch	Esperanto	தமிழ்
Coffee	Le cafe	der Kaffee	kafo	காப்பி
problem	Le probleme	das Problem	problemo	பிரச்சினை
Minute	Le minute	die minute	minuto	நிமிடம்
Lamp	Le lampe	die Lampe	ampo	விளக்கு
Modern	Moderne	Modern	Moderna	நவீன

ஆங்கிலம் ஐரோப்பாவில் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வழங்கப்படுகிறது. பிரான்சு, அந்தோரா, மொனோக்கோ, பெல்ஜியம், லக்சம்பேர்க், சுவிற்சலாந்து ஆகிய நாடுகளிலும் ஜெர்மன், ஜேர்மனி, ஆஸ்திரியா, சுவிற்சலாந்து, லக்சம்பேர்க், லிஸ்ரென்ஸ்ரெயின் ஆகிய 5 நாடுகளிலும் பேசப்படுகிறது. ஆங்கிலம் உலகில் 600 மில்லியன் மக்களாலும், பிரெஞ்சு 130 மில்லியன் மக்களாலும், ஜெர்மன் 100 மில்லியன் மக்களாலும் பேசப்படுகின்றன.

ஆங்கிலம், ஆங்கில்(Angel) இனத்தவரின் மொழியாதலால் ஆங்கிலம் எனப் பெயர் கொண்டது. இம்மொழி கடல் கடந்து வந்த ஜெர்மனிய இனத்தவரான ஆங்கில எனும் வந்தேறுகுடியினரால் ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி ஆரம்பத்தில் பிரித்தானியத் தீவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ரோமானிய மொழியாகவும் இருக்கிறது. மிகச்சிறிய நாடொன்றின் மொழியாக இருந்த காலனித்துவ முறையினாலும் குடியேற்றப் பரம்பலினாலும் பிரித்தானியத் தீவுகள் தொட்டு வடஅமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, தென்னாபிரிக்கா முதலான நாடுகள் வரை ஆங்கிலம் பரவியது. இவ்வாறு பரவிய ஆங்கிலம் எல்லை விஞ்சிய ஆங்கிலம் New Englishes என அழைக்கப்படுகிறது. பிரித்தானியாவின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்து விடுபட்ட நாடுகளான இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஆபிரிக்கா, கரீபியன்தீவு முதலான நாடுகள் வரை வழங்கப்படும் ஆங்கிலம் புதிய ஆங்கிலங்கள் (New English) என்றழைக்கப்படுகின்றன.

பிரெஞ்சு இலத்தீன் மொழியிலிருந்து பிறந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் வரலாற்று ரீதியாக ஆராயும்போது அது ஒரு தனிமொழியிலிருந்து வளர்ந்தது அல்ல என்பது தெரியவரும். இலத்தீனுடன் கொலுவா, வ்றாங்க் மொழிகளும் கலந்து உருவானதே இம்மொழி. 5–12 நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் பிரான்சின் வடபகுதியில் லாங் தோய்ல், தென்பகுதியில் லாங்த்ஒக் எனும் பிராந்திய மொழிகள் இருந்தன. இவ்விரு பிராந்திய மொழிகளில் பல கிளைமொழிகள் பேசப்பட்டன. பாரிசிலும் அதன் சுற்றுப் பகுதிகளிலும் le francien கிளை மொழி வழங்கப்பட்டது. இது மன்னர்களின் மொழியாகி le français என ஆனது. பின்னர் le français ஆகப் பெயர்மாறி மற்றைய கிளை மொழிகளை மேவி, ஆட்சிமொழியாகிப் பிரான்சின் மொழியாக உயர்ந்தது. உலகில் கற்றவர்கள் அறிந்த நாகரிக மொழியாகப் பெருமை கொள்கிறது பிரெஞ்சு மொழி.

ஜெர்மன் மொழியும் பிறப்பியல் வழியில் ஜெர்மனிய மொழியாகவும், எழுத்தியல் வழியில் ரோமானிய மொழியாகவும் (1941) உலவுகிறது. முந்திய காலத் தொடக்கப் பகுதியில் தாழ் ஜெர்மனியம், உயர் ஜெர்மனியம் என இருவகையான பிரதேச மொழிகள் இருந்தன. தற்பொழுது உயர் ஜெர்மனியமே ஆளுமையான மொழியாக ஆகியுள்ளது. வைதீக கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்த மார்டின் லூதர் உயர் ஜெர்மனிலேயே தமது கருத்துகளை வெளியிட்டதால், இவ்வகை, ஜெர்மனே உத்தியோக, தேசிய ஜேர்மனாக உயர்ந்துள்ளது.

இலக்கணம் அடிப்படையில் மொழிக் குடும்பக் கொள்கை (Family Tree theory), August Schlegal (1967–1845) எனும் ஜெர்மனிய மொழியாய்வாளரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பொதுவில் அனைத்து ஐரோப்பிய மொழிகளும் இலத்தீனில் இருந்தே எழுத்து வரி வடிவங்களை எடுத்தன. ஜெர்மன் ஆனாஆவன்னாவில் கோதிக், இலத்தீன் என இருவகை எழுத்து வடிவங்கள் உண்டு. இம்மொழி 1941 இலிருந்து இலத்தீன் எழுத்துகளை இரவல் பெற்றது. இலத்தீன் கிரேக்கத்தில் இருந்தும் கிரேக்கம் போனிசிய நெடுங்கணக்கில் இருந்தும் இரவல் பெற்றது.

தமிழ்	ஆங்கிலம்	பிரெஞ்சு	ஜேர்மன்
மாதா	Mother	Mere	Mutter
பிதா	Father	Pere	Vater
நாமம்	Name	Nom	Name
திரி	Three	Trois	Drei

தமிழ்	நான் தமிழ் பேசுகிறேன்	எழுவாய் + செயப்படுபொருள் + பயனிலை
ஆங்கிலம்	I speak English	எழுவாய் + பயனிலை +செயப்படுபொருள்
பிரெஞ்சு	Je parle Français	எழுவாய் + பயனிலை +செயப்படுபொருள்
ஜேர்மன்	Ich spreche Deutsch	எழுவாய் + பயனிலை +செயப்படுபொருள்
எஸ்பெறன்ரோ	Mi parolas esperanto	எழுவாய் + பயனிலை +செயப்படுபொருள்

வாக்கிய ஒழுங்கு – தொடரமைப்பு

ஐரோப்பாவில் கிரேக்க அறிஞர்களான பிளேட்டோ (Plato கி.மு. 429–347), அரிஸ்டாட்டில் (Aritsotle கி.மு. 384 – 322) போன்றோர் கிரேக்க இலக்கணத்தைச் செய்திருந்தாலும், Dionysius (கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு செய்த இலக்கணமே மேற்கு நாடுகளில் முறையான இலக்கணமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இலத்தீனில் Donatus (கி. பி. 400), Priscian கி.பி. 500) ஆகிய அறிஞர்கள் இலக்கஞ் செய்தனர். பிரெஞ்சு இலக்கணத்தை 1553 இல் Palsgrave John எனும் ஆங்கிலேயர் இங்கிலாந்தில் எழுதினார். (இக்கட்டுரையாளர் 1985 இல் பிரெஞ்சு இலக்கணத்தைப் பற்றி தமிழில் முதல் நூலினை எழுதியுள்ளார்)

ஒற்றுமைக் கூறுகள்:

இருவகை மொழிகளிலும் அண்மைச் சுட்டுகள் இகரமாகவும் சேய்மைச் சுட்டுகள் அகரமாகவும் உள்ளன.

	தமிழ்	ஆங்கிலம்	பிரெஞ்சு	ஜேர்மன்
சேய்மைச் சுட்டு	அது	That	Cela(la)	Das
அண்மைச் சுட்டு	இது	This	Ceci(ici)	Dies(e)

வேற்றுமைக் கூறுகள்:

தமிழ் மொழியில் பொருள்களின் இயற்கையான தன்மை கண்டே பால் பகுக்கப்படுகிறது. ஐரோப்பிய மொழிகளின் பாகுபாடு செயற்கை ஆனது. இம்மொழிகளில் – குறிப்பாக டொஜ்ஜிலும், பிரான்சேயிலும் பொருள்களின் தன்மைக்கும் அவற்றினை உணர்த்தும் சொற்களின் பாலுக்கும் தொடர்பு இல்லை.

தமிழறிஞர்கள் மட்டுமல்லாமல் வெளிநாட்டவர்கள், குறிப்பாக ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் பலரும் தமிழ் இலக்கணம் எழுதியுள்ளனர். Baldeeus என்ற டச்சுக்காரர் கி.பி. 1672இல் இந்தியா பற்றிய நூலினைத் தமிழின் உச்சரிப்புகள், வேற்றுமைப் பாகுபாடுகள், வினைச்சொல் திரிபு வாய்ப்பாடு முதலியவற்றைக் குறிப்பிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். கி.பி.1680 இல் Costo Blathsata என்பவர் தமிழ் இலக்கணத்தை இலத்தீனில் எழுதினர். Grammatica Damulica நூலை ஜெர்மன் அறிஞரான Zieganbalg 1786 இல் ஆக்கினார். வீரமாமுனிவர் எனத் தமிழர்களால் தமிழ்ப்பெயர் சூட்டப்பட்ட, தைரியநாதர் எனத் தன் பெயரைத் தமிழ்ப்பெயராக்கிய இத்தாலியப் பாதிரியாரான Constantius Joseph Beschi பல அகராதிகளையும், இலக்கண நூலையும் வெளியிட்டார். இதுபோல் ஆங்கிலேயர்களான G.U.Pope, Caldwell போன்றோர் எழுதிய இலக்கணங்கள் தமிழ்மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படவேண்டியவை. தேமதுர தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் எனப் பாரதியார் (1889–1921) கவிதை புனையுமுன்பே ஐரோப்பியர்கள் தமிழின் புகழை நன்கு பரப்பியுள்ளனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் தமிழர்கள் நன்றிக்கடன் பட்டவர்கள்.

தமிழ்மொழி நீண்ட ஒரு வரலாற்றினையும் நெடிய ஓர் இலக்கண இலக்கியப் பாரம்பரியத்தையும் கொண்டது. தமிழ் படிக்கவேண்டும் என்று சொன்ன உடனேயே, "தமிழா? அதில் என்ன படிக்க இருக்கிறது! நாம் அனைவரும் கரைகண்டுவிட்டுத்தானே இருக்கிறோம்." என நினைக்கிற பழக்கம் ஒன்று நமக்கு இருக்கிறது. தமிழ் படித்தல் அல்லது மரபு பற்றிய இலக்கணங்களைப் பற்றி அறிதல்தான் தமிழ் என நாம் கிணற்றுத்தவளை நினைப்பு நினைத்து தமிழுக்கு வரம்பு, வரையறை எல்லாம் போட்டுவிடுகிறோம். ஆனால் உண்மையில் தமிழில் நல்ல தேர்ச்சிபெற்றவர்கள் கூட அறிவதற்குத் தமிழில் கடலளவு உண்டு என்பதை நாம் நன்கு அறிதல் வேண்டும்.

நமது தலைமுறைகளுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கிறோம் என்று பறையடித்து ஈழத்து, இந்தியச் சிறுவர் நூல்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். இது நடைமுறையில் எவ்வளவு தூரம் பலன் அளிக்கிறது! பிள்ளைகளைப் பெறும் கல்வி முறைக்கு ஒத்த ஒரு முறையில் போதித்தால் அவர்களைத் தமிழிலும் முதன்மைபெறச் செய்யமுடியும். தெரிந்ததைக் கொண்டு தெரியாததைத் தெரியச்செய்வது கூடிய விளக்கத்தைத் தரும். புலம்பெயர் நாட்டில், ஊனாவுக்கு உரிய சொல்லுக்கு உரல் உதாரணம் கூறுவது பாலைவனத்தில் தென்றலை எதிர்பார்ப்பதைப் போன்றது. வேண்டுமாயின், கீனாவுக்கு கீரையைக் காட்டலாம்; கிணற்றைக் காட்டலாமா? அந்தந்த நாட்டுக் கல்விமுறைக்குப் பழக்கப்பட்ட பிள்ளையை ஆசிரியர் தாய்நாட்டுக் கல்விமுறைக்கு மாற்றுவது எதிர்பார்த்த பலனைத் தராமல் விடுவது ஏதுவாகும்.

உலகத்தின் முன்னிலையில் உள்ள இருபது மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று. மொழிகளில் ஐரோப்பிய மொழிகளே உலகில் அரைவாசிப்பகுதியினரால் பேசப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய முதன் மொழிகளான ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் ஆகிய மூன்றும் உலக மேலாதிக்க மொழிகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. மக்களால் உண்டாக்கப்பட்டதும் மக்களால் வளர்க்கப்படுவதும் மொழி! இதற்கு நன்றி சொல்லும் விதத்தில்தானோ என்னவோ இந்த மொழி! மக்கள் வாழ்வை வளப்படுத்துகிறது. தலைமுறை தலைமுறையாக மனித சமுதாயம் சம்பாதித்த அறிவெல்லாம் இந்த மொழியில்தானே இருக்கிறது. மொழி அறிவு ஒரு மனிதன் தன்னைத் தானே உணரத் துணைசெய்கிறது. உலகத்தைப் புரிந்துகொள்ள வழிசெய்கிறது. மொத்தத்தில் அறியாமையை அகலச் செய்து அறிவின் அளவை அகலச் செய்கிறது மொழி!

நன்றி; தெரியத் தெரியத் தெரியாமை தெரியும்..

மலேசியாவின் தோட்டப்புறத் தமிழர் பயன்படுத்திய அருந்தமிழ்ச் சொற்கள்

இரா. திருமாவளவன்
துணைத்தலைவர்,
கலைச்சொல்லாக்கக் குழு,
மலேசியத் தமிழ்மொழிக் காப்பகம்,
மலேசியா

1.0 முன்னுரை

பிற்கால மலேசியத் தமிழர்கள் இந்நாட்டிற்கு இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆங்கிலேயரால் கொண்டுவரப்பட்டனர். எனினும் தமிழரின் உலகப்பரவலை ஆய்வு செய்தால் கிறித்துவத்திற்கு முந்தியும் கிறித்துவத்திற்குப் பிந்தியும் தமிழரின் பரவல் சான்றுபட நிறுவப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

1. கண்டறியும் நோக்கில் புதிய இடத்தில் பரவல்,
2. கடற்கோளின் கொடுமையால் புதிய இடங்களைநோக்கிப் பரவல்,
3. வணிக நிமித்தமாகச் சென்று பரவல்,
4. ஆட்சி அதிகாரங்கள் நிமித்தமாகப் பரவல்,
5. பிழைப்பு நிமித்தமாகப் பரவல்,
6. போர் நிமித்தமாகப் பரவல்,

என்று பலவகையாக அவர்களின் பரவலைப் பிரிக்கலாம்..

சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளின்படி பிற்காலத்தமிழரின் வருகை கி.பி18 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே நிகழ்ந்துள்ளது தெரியவருகின்றது. பினாங்குத்தீவில்1786 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேய ஆளுமையாளர்கள் தங்கள் அலுவலகங்களைத் திறந்த வேளையில் வீட்டுப்பணிக்காகவும் தோட்டப் பணிக்காகவும் தமிழர் கொண்டுவரப்பட்டதாக அக்குறிப்புகள் தெளிவிக்கின்றன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலப்பகுதியில் பல்லாயிரவர் பினாங்கில் குடியேற்றப்பட்டனர். 1819 ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூரின் உருவாக்கத்திற்குப் பின்பு இவ்வெண்ணிக்கை மேலும் அதிகரித்தது எனலாம்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியிலிருந்து தமிழரின் வருகை இலக்கக்கணக்காகப் பெருகியது. வெள்ளையர் கங்காணி முறைத்திட்டத்தின் கீழ் யானையை யானை கவர்ந்திழுப்பது போல் தமிழ் நாட்டில் பசிப்பிணி பஞ்சத்தால் அல்லலுற்ற தமிழர் பல்லாயிர வரைமலையக நாட்டுக்குக் கூலித்தொழிலாளிகளாகக் கவர்ந்திழுத்தனர். அப்படி வந்த தமிழர் இம்மலையகத் திருநாட்டின் வளப்பத்திற்காக தம்மைத்தாமே ஈகம்செய்த வரலாற்றை விரிவாகவே விளக்க முடியும்.

இவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் முன்பின் அறியாத இடங்களில் முன்பின் அறியாத தொழிலுக்காகக் கூட்டம் கூட்டமாகக் குடியமர்த்தப் பெற்றனர். அன்றைய வெள்ளையர்களுக்கு இவர்களைப் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சி இருந்ததே ஒழிய இவர்களின் குமுகாய அமைப்பு முறையைச் சிதறடித்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்ததில்லை. தமது வணிக நோக்கிற்காக மட்டுமே இவர்கள் மீது அவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தினர் எனலாம். அந்த வணிகச் சிந்தனைக்கு முரணான ஓர் இனத்தின் அடிப்படைக்கூறுகளை அவர்கள் எதிர்த்தனர். ஆனால், இன அழிப்பு நோக்கம் அவர்களுக்கிருக்கவில்லை. எனவேதான் முதலாளிய மேலாண்மை இருந்த சூழலிலும் தமிழ்க்கல்வி, தமிழ்ப்பண்பாடு தமிழ்மக்களால் தடையின்றிப் பேணப்பட்டன எனலாம். இத்தகு நிலையில்தான் முதலாளிய வெள்ளையருக்கு உழைத்த தமிழ் மக்கள் குமுகாய கட்டமைப்பு சிதறாமல் தோட்டப்புறங்களில் வாழ்ந்தனர்.

ஒரே மொழி, ஒரே பண்பாடு என்ற வகையில் ஒன்றுபட்ட தமிழ்மக்கள் ஒரே இடத்தில் வாழுகின்ற பொழுது தாங்கள் பேணி வந்த பழக்கவழக்கங்களையும், மொழி வழக்கங்களையும் மறவாமல் பேணிக் காக்கலாயினர். அனைத்து வகையான விழா நிகழ்வுகளிலும் அவர்களின் அடிப்படையான மரபுகள் பேணப்பட்டன.

இவற்றுள் மொழிப்பேணலை முகாமையான ஒன்றாகச் சொல்லலாம். கற்றவரை விட கல்லாதவராய் மரபுவழி வாழ்ந்த தோட்டப்புற மக்கள் தமிழின் நிலைப்பாட்டுக்கு ஆற்றிய இயல்பான பங்களிப்புகள் இன்றைய சூழலோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது வியக்கத்தக்கவனாக உள்ளன. இத்தோட்டப்புற மக்கள் புதிய சூழலில் தாங்கள் முன்பின் அறியாத ஒரு தொழிலை மேற்கொண்ட பொழுது, அத்தொழிலை ஒட்டிய பல்வேறு பொருள்களுக்குப் பெயர் வைக்க சொல்லைத் தேடி அலையவில்லை. இவர்கள் உருவாக்கிக் கொடுத்த பன்னூற்றுக்கணக்கான சொற்களுக்கு வேர்மூலம் தமிழ் மண்ணில் தோன்றியதாக இருக்கலாம். ஆனால், அவ்வேர்ச்சொற்களையும், மூலச்சொற்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய பொருளுக்குப் பொருந்தப் பொருளுரைத்ததும் சொல்லமைத்ததும் எண்ணிப் போற்றத்தக்கதாகும். அவற்றுள் சிலவற்றை இங்குக் காண்போம்.

2.0 தோட்டத் தமிழரின் சொல்லாக்கங்கள்

2.1 ஒட்டுப் பால் அல்லது கோட்டுப் பால்கட்டிப்பால்

இரண்டாம் உலகப்போரின் வேளை பல்வேறு வகையான கண்டுபிடிப்புகளுக்கு நொய்வப்பால் இன்றியமையா மூலப்பொருளாய் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பால்மரத்தைச் சீவினால் நொய்வப்பால் வடியும். மரத்தின் சுற்று வட்டமாகக் கீழ் நோக்கி உளி கொண்டு சீவி பாலினை வடியச்செய்வர்.

கோட்டில் வழிந்தோடும் பால் கீழிறங்கி வடிகுழாயின் வாயிலாப் பால் குவளையில் அல்லது பால் மங்கில் வந்து நிறையும்; இவ்வாறு நிறைந்த பாலை எடுத்த பின் மீண்டும் வைக்கப்படும் குவளையில் வடிந்து காய்ந்து போகும் பாலையே கட்டிப்பால் என்றனர். பால் எடுத்த பின்பு வடிகின்ற பால் வடிபால் என்றும் அவ்வடிபால் காய்ந்து போனால் கட்டிப்பால் என்றும் அழைக்கப் பெற்றது. கட்டிப்பாலை எடுப்பதற்கு மங்கு துடைப்பார்கள்.

கட்டிப்பாலை எடுக்கும் வேளையில் கோட்டுப்பாலையும் உருவி, கீழே கிடக்கும் குச்சியை எடுத்துக் கட்டி சிறுவர் தூண்டில் போடுவார்கள். மரம் சீவிய பின் வளைவுக்கோட்டில் வளைந்தோடி மங்கில் கொட்டிய பால் நின்ற பின்னர் சீவப்பட்டகோட்டில் காய்ந்து ஒட்டிக் கொள்ளும். இதற்குத் தமிழ் மக்கள் இட்டபெயரே ஒட்டுப் பால் அல்லது கோட்டுப்பாலாகும்.

2.2 மங்கு

பால்மங்கு எனச் சொல்லப்படும் சொல்லில் இணைந்துள்ள மங்கு என்பது mangkuk எனும் மலாய்ச்சொல்லாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் வங்கு எனும் வளைவுப்பொருளில் அமைந்த சொல்லாகவே இச்சொல் காணப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டிலும் இச்சொல் சில ஊர்ப் பகுதிகளில் காணப்படுவதாக தென்மொழி இதழில் வெளியிடப்பெற்ற மறைந்து வரும் தமிழ்ச்சொற்கள் எனும் தொடரில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது நோக்கத்தக்கது. பால்மங்கைத் தவிர்த்து இச்சொல் வீடுகளிலும் சோற்று மங்கு, கறி மங்கு எனப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

2.3 ஏணிக் கோடு அல்லது கழுத்துக் கோடு, நெற்றி விளக்கு

உழைப்பதற்கென்றே பிறப்பெடுத்தவராய்க் காடு மேடெல்லாம் சென்று மரம் வெட்டி காண்டா கம்பு கொண்டு இரு முனைகளிலும் வாளிகளில் பால் நிரப்பி தோள்களில் சுமந்து நெடுந்தொலைவு எம் அன்னைமார்கள் நடந்து சென்று பெரிய தோம்புகளில் ஊற்றுவர். அந்தக் காண்டாகம்புகளின் இரு முனைகளிலும் கொக்கிக் கம்பிகள் இருக்கும். நெற்றி விளக்கை நெற்றியில் கட்டிக்கொண்டு, தீட்டுக் கல்லில்

தீட்டப்பெற்ற சுணை மிகுந்த மரஞ்சீவும் கத்திகளையும் உளிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு பேர் கொடுத்து விட்டு வேலைக்குச் செல்வர். அவர்கள் மரம் சீவும் பொழுது சில மரங்களில் கீழ்க்கோடு இருக்கும் சில மரங்களில் கழுத்துக் கோடு இருக்கும். கழுத்தளவு நிமிர்ந்து சீவுவது கழுத்துக்கோடு எனப்பட்டது. கழுத்துக்கும் மேலே இருக்கும் வெட்டுகளுக்கு ஏணி தேவைப்பட்டது. எனவே ஏணி வைத்து ஏறி மரஞ்சீவினர். இதற்குப் பெயர் ஏணிக் கோடு. காண்டா கம்பு என்பது இரண்டு முனைகளிலும் பால் வாளிகளைக் கொக்கியில் மாட்டிக் கொள்ளும் வகையில் தோட்ட மக்கள் தோளில் தூக்கிச் செல்லும் ஒரு வகை உறுதிமிக்கத் தடியாகும்.

நெற்றி விளக்கு என்பது பொழுது விடியாமுன்னமே வேலைக்குச் செல்வதால் வெளிச்சத்திற்காக நெற்றியில் கட்டிக் கொள்ளும் ஒருவகை விளக்காகும். அதனால் மக்கள் அதனை நெற்றி விளக்கென்றே அழைத்தனர்.

மர உளி அல்லது சீவுகத்தி என்பது பால் மரத்தைச் சீவுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் கத்தியாகும். இதன் முனைப் பகுதி சற்று வளைந்து மிகவும் சுணைப்பாக இருக்கும். இதனைச் சுணைப்பாக வைத்துக் கொள்ள அடிக்கடி தீட்டிக் கொள்வர். அவ்வாறு தீட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் கல்லேதீட்டுக் கல்லாகும்.

2.4 நிரை

நான் மூன்றாவது நிரையில் மரம்வெட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது திடீரென்று கங்காணி வந்துவிட்டார் என மக்கள் பேச்சு வழக்கில் கூறுவதுண்டு.

நிரை நம் தோட்டப்புறத் தமிழிரிடையே அதிகம் புழங்கிய சொல்.

நீர்>நிர்>நிரை

நீர்>நேர்

நிரை நேராக வீற்றிருக்கும் வரிசை. வரி அடுக்குப் பத்தியும் நிரை எனப்பட்டதாகப் பாவாணரின் உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணத்தில் பார்க்கிறோம் .

தோட்டத்தில் நொய்வமரங்கள் நேர்வரிசையில் நடப்பட்டிருக்கும். ஒரு நிரையில் மரம் சீவும் ஒருவர் ஏனைய நிரையில் மரம் சீவும் ஒருவருடன் ஒலி எழுப்பித் தொடர்பு கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது. பக்கத்து நிரையில் உள்ளார் பேசிக்கொள்வதும் வழக்கம் .

நீர் நேர் நிரை நிரல் முதலான சொற்கள் எளிய மக்களிடத்தும் வழக்கில்உள்ளவையே.

நீர் இளகியது. இளகிய நீர் நகரும். ஒரு கோட்டில் முறையாய் நகர்வதால் முறையும் ஒழுங்கும் நீர் என்றும் நேர் என்றும் அழைக்கப்பட்டன.

நீர்மை நேர்மை முதலான சொற்கள் ஒழுங்கையும் முறையையும் உணர்த்தின.

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயன்இல
நீர்மை உடையார் சொலின்
என நீர்மை குறித்துக் கூறுவார் வள்ளுவர்.

பயனிலவற்றை நீர்மையுடையார் சொல்லுதல் பண்பன்று என்கிறது வள்ளுவம். சீர்மை சிறப்பும் சேர்த்து விலகிவிடுமாம்.

வரிசை வரிசையாக ஒழுங்குடன் அமைக்கப்பெற்ற சொற்றொடர் தொகுப்பு போல் நேர் நேராக ஒழுங்குடன் நடப்பெற்ற மர வரிசையே நிரை எனப்பட்டு தோட்டப்புற

மக்களால் பேணப்பட்ட சொல்லாயிற்று. இச்சொல் தோட்டப்புறத் தமிழரிடை இயல்பான சொல்லாகவே வழக்கில் இருந்தது.

2.5 வேலைக்காடு:

வேலைக்குச் செல்லும் இடத்தை வேலைக்காடு என்றனர்; வேலைக்காடு காடாக இருந்ததனாலா? காடு அடர்ந்த பகுதி அவர்கள் வேலை செய்த இடம் என்பதால் வேலை செய்யும் இடத்தை வேலைக்காடு என்றனர். பயிர் செய்யப்பட்ட நிலம் சார்ந்த பணியிடங்கள் காடு எனும் ஒட்டுச் சேர்த்தே மக்களால் வழங்கப்பெற்றன. காடு அடர்த்திப் பொருளும் மிகுதிப் பொருளும் கருமைப் பொருளும் ஓர் ஒட்டாகப் பயன்படுத்தப்படுவதாகும். வயற்காடு, தோட்டக்காடு, பட்டிக்காடு, இடுகாடு, சுடுகாடு முதலான சொற்களை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லலாம்.

இவ்வாறு ஆய்வு செய்கின்ற பொழுது நம் தோட்டப்புற மக்கள் வகுத்து தொகுத்துக் கொடுத்த தூய தமிழ் கலைச் சொற்கள் பன்னூற்றுக்கணக்கானவை.

அவற்றுள்மேலும் சில :

சாமக்காரன் = விடியலுக்கு முன்னதாகவே மக்களைப் பணிக்கு எழுப்பி விடும் பணியாளர்.

ஓடும்பிள்ளை = தோட்டத்துச் செயற்பாடுகளை மக்களுக்கு வீடுவீடாகச் சென்று அறிவிக்கும் செயற்பாட்டாளர்.

தண்டல் = தோட்டத்தில் பணியாளர்களைக் கண்காணிக்கும் தொழிலாளர்

நடுகாட்டான்>அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியின் உட்புறம்

ஆலை>பால் மரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நொய்வப் பாலை ஊறவைத்துக் கட்டியாக்கி அரைத்துப் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை

புகைக்கூண்டு>அரைத்துப் பதப்படுத்தப்பட்ட பால் தொய்வத்தை (rubber) உலர வைக்கும் பெரிய கூடம். இதில் தீ மூட்டப்பட்டிருக்குமாதலால் எந்நேரமும் புகைந்து கொண்டே இருக்கும். இதனால் இதனைப் புகைக்கூண்டு என்றனர்.

ஒட்டுக்கன்று>பால் மரத்தினின்று திரிவாக்கம் செய்யப்பெற்ற பால்மரக் கன்று

தவரணை>மரக்கன்றுகளை தொகுத்து வைத்திருக்கும் இடம்

செம்பனை>செந்நிறமான அடர்த்தியான காய்க்குலைகளைக் கொண்டிருக்கும் பனை வகையைச் சேர்ந்த ஒருவகை மரம். இச்சொல் மலேசியத் தமிழரால் உருவாக்கப்பட்டதாகும்.

எண்ணெய்ப்பனை>செம்பனைக் காயிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கப்படுவதால் இதனை எண்ணெய்ப்பனை என்றும் மலேசியத் தமிழர் அழைத்தனர்.

அந்தி வேலை>மாலை வேளையில் தோட்டத்து மக்களுக்கு வழங்கப்படும் கூடுதல் வேலை.

பசியாறல்>மலேசியத் தமிழர் காலையில் உண்வுண்பதைப் பசியாறல் என்பர். இச்சொல் இன்றளவும் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

தொடுப்பு>கள்ளத்தொடர்பு தொடுப்பு எனச் சொல்லப்பெற்றது.

ஓம்பல்>ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத மனக்காழ்பை ஓம்பல் என அழைத்துள்ளனர்.

திரட்டி>பெண்பிள்ளைகள் பூப்பெய்துவிட்டால் அவர்களுக்காகச் செய்யப்படும் சடங்கினைத் திரட்டி என்று அழைப்பர்.

தொங்கல் வீடு>தோட்டப்புறத்தில் மக்களுக்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வீடுகள் வரிசை வரிசையாகவே இருக்கும். இவ்வீட்டுவரிசையின் கடைசி வீடு தொங்கல் வீடு என்று அழைக்கப்பட்டது.

நாட்டாண்மைக்காரர்>தமிழ் நாட்டில் உள்ளது போலவே தோட்டப்புறத்து மக்களின் பல்வகை சிக்கல்கள் பஞ்சாயம் என்று சொல்லப்பெறும் தீர்வுக்குழுவால் உசாவல் செய்யப்பட்டு தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. இக்குழுவில் இடம்பெற்றிருக்கும் முதன்மைப் பொறுப்பாளரே இவ்வாறு அழைக்கப்பெற்றார். இக்குழு முறை இக்கால் நடைமுறையில் இல்லை.

குச்சு = குடியிருப்புப் பகுதி – யாவாக்குச்சு. கடாரத்தில் இடப்ளின் எனும் தோட்டத்தில் நீண்டகாலமாக இருந்த குடியிருப்பு வீட்டு வரிசை. யாவாக்காரர்கள் அங்குக் குடியிருந்தமையால் அதனை யாவாக் குடியிருப்பு என்றனர். ஜாவா எனுஞ் சொல்லை யாவா என்றே தமிழ் மரபுப்படி தோட்ட மக்கள் அழைத்துள்ளனர்.

பச்சைக்காடு = அடர்ந்த காடு பொட்டல் = காட்டில் நடுவே தென்படும் வெளிப்பகுதி.

பொட்டு = பால்மாரவெட்டுகளின் அளவைக் குறிக்கவைகப்படும் குறியீடு. சிறிய புள்ளி வைத்து அளவிட்டமையால் இதனைப் பொட்டு வைத்தல் என மக்கள் அழைத்தனர்.

மயிர் முளைத்தான் = இரம்புத்தான் (மயிர் முளைச்சான்)பழம் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது. இப்பழத்தின் மேல் தோலில் மயிர்க்கால்கள் அடர்த்தியாக இருக்கும். இதனை இக்கால் மயிரம் பழம் எனச் சுருக்கப்படுத்தியுள்ளனர்.

கம்பிச்சடக்கு = தண்டவாளம். தொடர்வண்டிப் பாதை இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது.

வழிமறித்தான் = இரவு நேரங்களில் வழிகளில் நிற்கும் பறவை (வழிமறிச்சான்) என அழைக்கப்பட்டது.

கால்கட்டை = கட்டையால் செய்யப் பெற்று கால்களில் அணியும் காலணி.

ஆட்டுக்கல் = இட்டலி, தோசை செய்வதற்காக அரிசியை குழைய ஆட்டிஅறைக்கும் கல் .

எந்திரக்கல் = வறுத்த அரிசியை மாவாக அறைக்கும் கல்.

மத்து = கீரைகளை கடைவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவது

சேற்றுக் கப்பல் = மலேசியா பேராக்கில் கூலா

தோட்டம் என்றொரு தோட்டம் இருக்கிறது. இங்குச் செம்பனைத் தோட்ட வாய்க்கால்களில் சேற்றைவாறும் எந்திரத்திற்கு சேற்றுக் கப்பல் என்று தோட்டப்புற மக்கள் பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர்;

ஆயாக் கொட்டகை/ ஆயாக் கொட்டாய் = தோட்டப்புறத்தில் வேலைக்குச் செல்லும் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளைப் பெற்றோர் வேலை முடித்துத் திரும்பும் வரை பாதுகாக்கும் இல்லம். எல்லாத் தோட்டங்களிலும் ஆயாக் கொட்டகை கட்டாயம் இருக்கும். இங்குக் குழந்தைகளைப் பேணும்தொழிலுக்குரிய பெண்கள் ஆயா என என அழைக்கப்பட்டனர்.

கள்ளுக்கடை=வேலைக்குச் சென்று களைப்போடு இல்லம் திரும்பிய ஆண் தொழிலாளர் அருந்துவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள தென்னங்கள் விற்கும் மதுக்கடை.

அந்திவேலை = மாலை நேரத்தில் செய்யும் பகுதி வேலை.

நாடகக் கொட்டகை / கூத்துக் கொட்டகை = தீமிதி திருவிழாக் காலங்களில் நடத்தப்படும் கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகளுக்காகக் கட்டப்பட்டுள்ள கூத்து மேடை.

மரமேறி = தோட்டத்தில் உள்ள தென்னை மரங்களில் ஏறி கள் இறக்கும் தொழிலாளர்.

குத்துக்கட்டை = தோட்டப்புறக் காடுகளில் உள்ள காய்ந்து முரடு தட்டிக் கிடக்கும் மரங்களின் அடிப்பகுதி.

போங்கு =மண்ணுக்குள்ளோ குத்துக்கட்டைகளிலோ தென்படும் பெரிய பொந்து.

உணாத்தல் = பெண்கள் குளித்த பின் தங்களின் நீளமானக் கூந்தலைத் துண்டுத்துணியைச் சுருட்டிக்கொண்டு தட்டி காய வைத்தல்.

தங்கலான் வண்டி எனும் சொல் கடாரப் பகுதியில் வழக்கிலிருந்தது. இது தமிழின் வேர் மூலத்திலிருந்து பிறந்தது என்பது ஆராய்கையில் புலப்பட்டது.

கல்>gali>gala>tenggala= கலப்பை

நாங்கூழ்==>நிலத்தைத் துளைத்து உழும் கலப்பை/ வயிற்றில் துளைத்துக் கொண்டிருக்கும் நாக்குப்பூச்சி

நாங்கூலம்>நாங்குலம்= கலப்பை

நாங்கூலம்>நாங்கூரம்>நங்கூரம்= கலப்பைப் போல் கடலுக்கடியில் நிலத்தில் குத்தி கப்பலை நிறுத்தும் கருவி.

இச்சொல், ஆங்கிலத்தில் anchor எனத்திரிந்தது.

E.anchor. OE.ancoraGK.ankuraOHG.anchar. LG.MHG. anker, On.akkeri, Sw.ankare, Da.anker, OF.ancre, It.ancora, L. anchora

அங்கு= எனும் வளைவு பொருளிலும் இச்சொல் அமையும்.

கல்லுதல் தோண்டுதல், குத்துதல் பொருளில் கூலம், கூரம் அமைவதை ஒப்பிடுக.

Teng gala எனும் சொல் தமிழிலிருந்து மலாய் மொழியில் சில மாற்றங்களுடன் திரிபுற்றுச் சென்றடைந்த சொல்லாகும்.

Keretatenggala>தங்கலான் வண்டி.

= உழவுந்து, நாங்குல வண்டி(கலப்பை வண்டி)

இன்று இச்சொற்களை எல்லாம் நாம் இழந்து வருகின்றோம். காலம் மாறுகின்றது; மக்கள் வாழ்க்கை முறை மாறுகின்றது; அவர்களின் சூழலும் மாறுகின்றது. இக்காலத்துக் குழந்தைகளுக்கு இவை பழம்பொருள்களாகிவிட்டன.

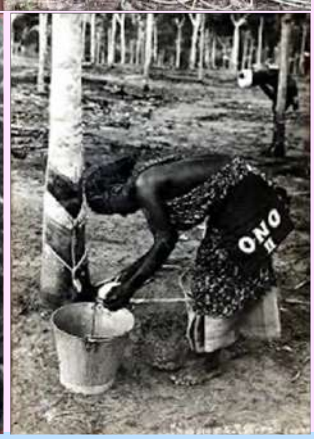
பழக்கவழக்கமே மொழி வளர்ச்சிக்கு முதன்மை காரணம் என்பாரும் அறிவின், மனத்தின்முதிர்ச்சியே மொழி வளர்ச்சி என்பாரும் முரண்பட்டு வழக்காடியதுமுண்டு. சுக்கின்னர் (Burrhus Frederic Skinner) என்பாரும் நோம்சோம்சுகியும் (Avram Noam Chomsky) இவ்வகையில் முரண்பட்டு நின்றனர். இவ்வகையில் சுகின்னரின் கருத்தும் சோம்சுகியின் கருத்தும் தமிழரைப் பொறுத்தவரை பொருந்தக் கூடியதாகும். பழக்கப்படாததாலும் மனமுதிர்ச்சி இல்லாமையாலும் பிறவற்றுக்கு ஆட்படுகின்றமையாலும் நற்றமிழ்ச் சொற்களின் ஆளுமை மலேசியத் தமிழரிடமிருந்து படிப்படியாக மறையுண்டு வருகின்றது எனலாம்.

இருபது முப்பது ஆண்டுக்கு முன் இருந்த தோட்டப்புறச் சூழ்நிலைகள் மாறி புதிய சூழ்நிலைகளில் பணியாற்றுகின்றவராய் இன்றைய பெரும்பான்மை தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். ஒரு காலத்தில் புதிய சூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்தாலும் அச்சூழ்நிலைக்குரிய தமிழ்ச்சொற்களைத் தமிழ் மக்கள் உருவாக்கினர்.

வீடுகளில் பயன்படுத்தாமையால் இக்கால் முந்தைய பொருள்கள் பல அறியப்படாத பொருள்களாகியும் விட்டன. இதன் நிமித்தமாக அவற்றின் பெயர்களாகவிருந்த பல சொற்களும் மறையுண்டு வருகின்றன. மலேசியாவில் தோட்டப்புற மக்கள் பாதுகாத்து வந்த அருந்தமிழ்ச் சொற்கள் பன்னூற்றுக்கணக்கானவை. அவற்றைத் தொகுத்துத் தனி அகரமுதலியையே உருவாக்கலாம். கால மாறுதல்களுக்கேற்ப இக்கால் மலேசியத் தமிழரின் புதிய தலைமுறையினர் உலகப் பயன்பாட்டிற்காகப் பல்வகை புதிய கலைச்சொற்களையும் உருவாக்கிவருவது பெருமையூட்டுவதாகும்.

TAMIL EPIGRAPHICAL STUDIES IN SRI LANKA

SELLADURAI GUNASINGAM Lecturer, University of Peradeniya, Sri Lanka

The progress of Tamil epigraphical studies in Sri Lanka may be said to have gone through several stages on the basis of the varied nature of the efforts made with regard to epigraphical studies in general in the island and of the different rates at which they were undertaken and carried out.

The scientific study of epigraphy in Sri Lanka was initiated in 1875 under the patronage of the then government and has been continued up to date with varying degrees of interest and enthusiasm. Research in Tamil epigraphy, however, was started much later, in the first quarter of the twentieth century. The question as to why studies in Tamil epigraphy were not started during the period when Sinhalese epigraphical studies were initiated in 1875, may be answered in two ways:

(1) As compared to the numerical strength of the Sinhalese inscriptions discovered in Sri Lanka, the number of Tamil inscriptions found there was deplorably small.

(2) The second and the most important reason is the deplorable lack of competent and capable scholars among Tamils to associate themselves with the study of Tamil epigraphy, as evidenced by the following statement made by H. C. P. Bell, who was then functioning as the Commissioner of Archaeology in Sri Lanka.

"Owing to the regrettable want of Tamil scholars in Sri Lanka capable of dealing with these old epigraphical records, the Archaeological Commissioner has had to depend on the generosity of successive learned epigraphists attached to the Archaeological Survey of India – Dr. E. Hultzsch (retired), the late M.R. Ry. Rai Bahadur, V. Venkayya Avargal (a successor) and, latterly, the present Superintendent for Epigraphy, South India, M. R. Ry. H. Krishnasastry Avargal. Without their kindly aid these old inscriptions must have remained virtually a closed book."[1]

During the first stage, when the situation described under 2 above prevailed, there seems to have been no notable attempt taken towards the progress of the study of Tamil epigraphy in Sri Lanka. The first step taken, during this stage with respect to Tamil inscriptions was by a Portuguese viceroy. During the period of Portuguese rule in Sri Lanka, the Portuguese viceroy, Constantine de Saa, who engaged himself in the vandalistic activity of demolishing the Koneswaram temple at Trincomalee and erecting a fortress on its ruins, found mong the ruins some Tamil inscriptions whose contents he was interested in finding out about. He, therefore, had those inscriptions deciphered by some ceylonese and sent a report of the content to the Portuguese king[2]. Although this is the earliest step taken in relation to the study of the contents of Tamil inscriptions in Sri Lanka it remains insignificant from the point of view of the development of Tamil epigraphical research owing to the fact that the viceroy's main intention in getting the inscriptions deciphered was simply to have an access to their contents and not to promote Tamil epigraphical studies, something which is evidenced by the absence of subsequent activities by him with regard to the Tamil inscriptions.

The notable names associated with the progress of Tamil epigraphical studies in Sri Lanka during this stage are those of Bland[3], Sir Alexander Johnston,[4] Hugh Nevil,[5] Muller[6], Bell[7] and Krishnasastri[8]. The contributions of Bland, who was then attached to an English H. M. ship Wolf and Sir Alexander Johnston, who was then the chief justice under the Governor, Sir Thomas Maitland, though limited, lie in the fact that they preserved the records which they came across in the form of facsimiles with a view to obliging those interested in epigraphy by publishing these records in later times. The study of antiquities assumes special significance at the present time because it is relevant to the question whether there are any areas in Sri Lanka which have traditionally been associated with particular communities or religious groups. We see that this fact is fully appreciated by various persons, some of whom are not above wilfully distorting the facts in order to sustain their assumptions. We also see that the Department of Archaeology with a sudden burst of enthusiasm has demarcated declared areas for archaeological research. It is therefore fortunate that Bland should have bestowed the utmost care in giving the facsimile of the inscriptions as exactly as possible and in preserving the antiquities for further research and in giving an elaborate description of the antiquities. We are beholden to Bland for performing this vital service in furthering the interests of scholarship in the field of epigraphy and historical knowledge. Distortion will become less easy as a result of Bland's endeavours. The same comment might be made of some of the contributions by Sir Alexander Johnston.

However, among the above named, special mention should be made of H.C.P. Bell who initiated regular archaeological work in Sri Lanka in 1890, and discovered, deciphered, translated and published a large number of inscriptions.

Bell rendered great services to Tamil epigraphical studies in Sri Lanka during the period when he was the

Commissioner of Archaeology, by maintaining records in the annual reports of the Archaeological Survey of Sri Lanka, of the Tamil inscriptions which were discovered from time to time, communicating the

discoveries of these inscriptions to the then superintendent of epigraphy and one of the most eminent epigraphists in South India at that time M.R.Ry.H. Krishnasastri, and, when the readings and comments of Krishnasastri were received, recording them in the annual reports. To put it briefly, if it were not for the services of Bell in this direction, Krishnasastri would not have had access to these Tamil inscriptions and they, therefore, would have remained unknown.9

H. W. Codringto10n and Rasanayagam11 also to some extent made their contributions to the study of Tamil inscriptions by deciphering, translating and publishing some inscriptions. We can today discover glaring errors in many of the texts of the inscriptions published by them as well as in their interpretations of them; this should by no means, however, detract from the credit due to these pioneers for their contributions to our knowledge of Tamil epigraphy. It is also to be noted that some of the references found in Rasanayagam's Ancient Jaffna to some unknown Tamil inscriptions facilitated the eventual discovery of some of these inscriptions. The following may be cited as an example:

"Karunakaran while being engaged in collecting salt lived at Inuvil and built there a temple for the worship of Pillaiyar which is still called Karunakara Pillaiyar temple. It now lies within the village of Urumpirai. There is a stone inscription in the temple of the year 1567 A.D. in which the temple is mentioned as Karunakara Pillaiyar temple".

The above lines in pages 266-67 of his above work facilitated our later discovery of an inscription in the same Karunakara Pillaiyar temple at Urumpirai.12

The feature that characterizes these efforts made in Tamil epigraphical studies during this first stage is that, while some of the Tamil inscriptions then available were deciphered, translated and published, no attempt was made to study them on a scientific basis.

Those who, later on, associated themselves with research in Tamil epigraphy endeavoured to understand the contents of the inscriptions in a scientific light. The remarkable development that featured new stage in research in Tamil epigraphy is that some scholars for the first time embarked on the task of scientifically interpreting the texts of the inscriptions against their historical background. The first of the epigraphists who thus opened a new epoch is Senerath Paranavitana.13 Though Paranavitana, who remains unsurpassed as the doyen of epigraphists in Sri Lanka, edited only a few Tamil inscriptions as compared to the large amount of Brahmi and Sinhalese inscriptions he edited and published, he, for the first time brought out on a scientific basis standard scholarly editions of Tamil inscriptions together with an account of their historical background. Paranavitana's endeavours in this direction, therefore, mark the end of one stage and the beginning of another in the sphere of research in Tamil epigraphy in SriLanka. It deserves to be mentioned here that Paranavitana started his work on epigraphy with a Tamil inscription.

Another important feature of this second stage is that the need remarked in Bell's statement mentioned earlier for a Tamil scholar capable of dealing with Tamil inscriptions in Sri Lanka itself was to some extent fulfilled. This was the period when K. Kanapathipillai was concentrating on the study of the language of some South Indian inscriptions.

Kanapathipillai edited only three Tamil inscriptions discovered in Sri Lanka in his life time.14 As he was serving in the University in the capacity of the Professor and Head of the Department of Tamil, he formed a popular impression that he had much to do with the Tamil epigraphy in Sri Lanka, as evidenced by numerous written communications by some of the local people to Kanapathipillai of the discoveries of some Tamil inscriptions. The following is an example of such communications:15

Village Council – Sampaltivu 25-06-1962
Professor K. Kanapathipillai,
Peradeniya

Inscription discovered in the field of
Aiyankuda, Sampaltivu

Dear sir,

There was a news item in the Tinakaran daily that the inscription discovered near the tank of Aiyankuda in the division of Mankanai at Sampaltivu, belongs to the reign of Parakramabahu the Great who ruled in the tenth century. We informed the Commissioner of Archaeology of the discovery of this inscription with a view to knowing its contents. In response to our request, the Commissioner has advised us to contact you. I am, therefore, humbly requesting you to kindly let us know the contents of the inscription in detail. I shall convey to you whatever information I gather from here.

Thanks.

on behalf of the people of Sampaltivu, soliciting your reply,
sigd. V. N. THAMBIRAJAH

Again in the late 1950s Kanapathipillai was

requested to furnish a detailed report on the contents of a copper plate from Viramunai in the Batticaloa District, to settle a land dispute which arose as a result of a study of the contents of the record. 16

But it is also not impossible to hold that Kanapathipillai did not achieve the status of a distinguished epigraphist among scholars who were contemporaneously engaged in epigraphy. There is hardly any evidence to say that Paranavitana, who, as mentioned earlier, published editions of some Tamil inscriptions, had, or attempted to have, consultations with Kanapathipillai whenever he faced problems with Tamil inscriptions. On the contrary, it was to the kind generosity of Krishnasastri, who was many miles away from Sri Lanka that Paranavitana turned in this respect. The large number of Tamil inscriptions then available to Kanapathipillai and the small number of inscriptions he edited and published, as well as the somewhat limited degree of interest he evinced in Tamil epigraphy, seem to account for the need Paranavitana had to look for assistance across the sea. Nevertheless, the contribution of Kanapathipillai to the growth of Tamil epigraphical studies in Sri Lanka remains undeniable. The credit Kanapathipillai deserves to be given in the field of Tamil epigraphy arises from the fact that some of the present day Tamil epigraphists were inspired by the outcome of his efforts.

On account of the rapid development that took place in Tamil epigraphical studies soon after, we enter into a new stage. This stage witnessed a rapid progress in the field of Tamil epigraphy in Sri Lanka. There may be two reasons for this development. One is that this was the period during which comparatively a large number of Tamil inscriptions were discovered in many parts of the island. The second reason is that it was also the period during which many Tamil scholars associated themselves with the field of Tamil epigraphy in Sri Lanka. These scholars are A. Velupillai17, K. Indrapala18, S. Pathmanathan19, and S. Gunasingam20 Since, in the contemporary period, more than one scholar evinced keen interest in Tamil epigraphy and the scholars more or less possessed equal capacity in the field, a birth of a new feature, 'competition' in the field was inevitable. As this competition was directed along very constructive channel, within a very short span of time many inscriptions were systematically edited, and this paved the way for a remarkable development in the field.

Another important feature of this stage of Tamil epigraphical studies is the outcome of the association of common people with the investigations. Many Tamil inscriptions came to light mainly because several people in the villages interested themselves in the discovery of inscriptions in the recent past. 21

The reason for this development may be sought in the fact that the output of research of the unprecedented number of scholars who embarked on systematic studies in epigraphy and other archaeological aspects eventually contributed towards the dissemination of knowledge among the masses about the significance of archaeological remains in measuring the antiquity of human activities in the ancient past. This may be seen from the publicity and prominence given in our newspapers to the discovery of such antiquities. 11-5

When the assistance of local people was available to scholars who were interested in the discovery of inscriptions, the latter extended their activities by embarking on field work. These activities of the scholars partly help distinguish the third stage which we are now looking into from the first and the second stages; in the first and the second stages, the scholars dealt with inscriptions that had already been discovered for them, while in the third stage they themselves discovered and worked on inscriptions.

REFERENCES

1. Archaeological Survey of Ceylon Annual Report 1911-12, p. 9.

2. "Constantino de Sa de Noronho dismantled these pagodes making use of their stones to build a fortalice close to that harbour to the Chingala; and as there was not much room for guns, it had only a very small garrison. The event of the destruction of this Pagode was found engraved on a stone, and being attested by the Ouvidor of Ceylon after it was translated by those most learned in the ancient characters of the Chingalas, it was sent to this Majesty and ran as follows:

(Manu Raja, Emperor of this Lancave, erected this Pagode to the god Vidia - Malmanda, in the era.... (according to the computation it comes to 1300 years before the coming of Christ). There will come a nation called Francos who will demolish it and there will be no king in this island to rebuild it anew)

Father Fernao De Queyroz, The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon Book 1, (Colombo, 1930), pp. 66-67.

3. Dr. W. Bland of H. M. ship Wolf secured copies of three fragmentary inscriptions from Fort Ostenburgh, Trincomalee and has given a note of their provenance: 3.

"The three inscriptions are at present in Fort Ostenburgh, which stands on a high rocky tongue of land, forming the south side of the entrance to Trincomalee harbour; these three separate stones have been laid down to form part of the plateforms for the guns of the fort...'

W. E. Baker and H. H. Durand, 'Facsimiles of ancient inscriptions, lithographed by Jas. Princep', Inscriptions from

Trincomalee, in Ceylon',

The Journal of the Asiatic Society of Bengal, Vol. IV, ed. by James Prinsep, (Calcutta, 1836), pp. 554-56

4. Sir Alexander Johnston, 'An account of an inscription found near Trincomalee, in the island of Ceylon', Transactions of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, Vol. 1, (London, 1827), pp. 537-45.

5. In the first volume of his journal Taprobanian, under the subject Tamil inscriptions of Ceylon, Hugh Nevil states:

"I propose to edit from time to time in this journal such Tamil inscriptions as may be discovered in Ceylon".

The transliterations, translations and contents of the following inscriptions by Hugh Nevil are given in his journal.

(1) Thirukkovil–Tambiluvil inscription, Batticaloa District, Vol. 1,p. 4

(2) Verugal inscription, Trincomalee District, Vol. 2, p. 163.

(3) Kankuveli inscription, Trincomalee District, Vol. 3, p. 26.

See: Hugh Nevil, (editor), Taprobanian, A Dravidian Journal of Oriental Studies in and around Ceylon, in Natural History, Archaeology, Philology, History etc.

E. Muller had included some Tamil inscriptions with their descriptions in his monograph, Ancient Inscriptions of Ceylon:

He states:

"As for Tamil inscriptions I have discovered the following which evidently belong to this period (Vijayabahu).

(1) "Budumuttava Wihara, half mile from Nikaweratiya, on the road from Kurunagale to Puttalam. Three Tamil inscriptions on two pillars inside the temple and one large slab lying outside. On one of the pillars we read the words Kalinga Makan, "The son of the Kalinga (king)".

(2) "Naimana, an upright slab with a Tamil inscription standing in the jungle about two miles north of Matara (Southern Province)".

(3) "Tamil inscription on the walls of a Hindu temple, not far from the Thuparama at Polonnruwa".

See: E. Muller, Ancient Inscriptions of Ceylon, (London, 1883). p. 60.

7. Archaeological Survey of Ceylon Annual Reports for 1903, pp. 33-34; 1905, pp. 39-42; 1906, p. 26-27; 1907, pp. 37-38; 1908, pp. 15-16; 1909, pp. 26-27; 1911-12, pp. 109-115 etc. Also see: Report on the Kegalla District of the Province of Sabaragamuwa, (Colombo, 1904), p. 85.

the inscriptions received by Krishnasastri from H.C.P.

8. The text of some of Bell for reading and comments, were included in the collection for the Annual Report on South Indian Epigraphy, 1912: see: No. 594 of 1912; 619 of 1912.

These twentysix inscriptions were later printed in the pages of the Vol. IV of the South Indian Inscriptions, since the government of Sri Lanka urged their publication immediately.

H. Krishnasastri, South Indian Inscriptions (Texts), Vol. IV, (Madras, 1923), pp. 489-96, nos. 1388-1415.

9. The frequent communications, H. C. P. Bell had with H. Krishnasastri as regards the Tamil inscriptions discovered in Sri Lanka, and the promptness with which Krishnasastri responded to Bell's calls, for which the following correspondence may be cited as an example, are indicative of the keen interest with which they both made their contributions towards the study of Tamil epigraphy in Sri Lanka. In a letter dated Nov. 20/23, 1909 from Topavewa, Ceylon, to A. Rea, Superintendant, Archaeological Survey Department, Southern Circle, Madras, Bell writes:

'...... Since writing to you I have been favoured by Mr. H. Krishnasastri, Asst. Epigraphist, Archaeological Survey, Southern Circle, with furt':er important confirmatory evidence– in the transcript and translation of the inscriptions on the walls of Siva Devale No. 2 proving the records to belong to the Chola kings Rajendra Chola I and Adhirajendradeva'. ASCAR, 1906, p. 26.

10. H. W. Codrington, "The Inscription at Fort Fredrick, Trincomalee',JRASCB Vol. XXX, No. 80, 1927, pp. 448-452:

'The Problem of the Kotagama inscription', JRASCB, Vol. XXXII, No. 85, (1932), pp. 214-225.

See also his: Ceylon and Currency, Memoirs of the Colombo Museum, Colombo, 1924, pp. 75 – 199.

11. It should be stated here that the Nainativu Tamil inscription of Parakramabahu I was, though with a few errors here and there, for the first time deciphered almost in its entirety and translated by Mudaliyar Rasanayagam.

ஊராத்துறையிற் பரதேசிகள் வந்து இருக்கவேணுமென்றும் இவர்கள் ரசைஷப்பட வேணுமென்றும் பு(து) துறைகளில் பரதேசிகள் வந்த (ாலித்) துறை யி(லே) சந்திக்க (6) வணுமென்றும் நா(வாய) ஆனை குதிரையொடு(ம்) பண்டார சேவைக்கு ஆனை குதிரையொடும் வந்த மரக்கலங் கெட்டதுண்டாகில் நாலத் தொன்று பண்டாரத்துக்கு கொண்டு மூன்று கூறும் (உ) டையவனுக்கு விடக் கடவதாகவும் –– வாணிய மரக்கலங் கெட்டதுண்டாகில் செமபாகம் பண்டாரத்துக்குக் கொண்டு செமபாகம் உடையவனுக்கு விடக் கடவதாகவும் இவ்வியவஸ்தை.. தித்து...... தனையுங் கல்லிலுஞ் செம்பிலும் எழுத்து வெட்டுவித்து இவ் வியவஸ்தை செய்து கொடுத்து தேவபராக்கறம பூஜோ.........'

C. Rasanayagam, Ancient Jaffna, Being a research into the history of Jaffna from early times to the Portuguese Period, (Jaffna, 1926)p.208.

12. Ibid. pp. 266-67

13. S. Paranavitana

(1) 'Polonnaruva Inscription of Vijayabahu I', Epigraphia Indica,Vol. 18 parts7 & 8, July–October 1976, pp. 330–38;
(2) "The Tamil Inscription of the Galle Trilingual Slab', EZ, Vol. 3, part 6

(3) "Two Tamil Pillar Inscriptions from Budumuttava', EZ, Vol. 3, No. 33, pp. 302–312; no. 36, (1933), pp. 331–41; '
(4) A Tamil slabinscription from Palamottai', EZ, Vol. 4, No. 24, pp. 191–96;
(5) 'Lankatilaka Inscriptions', University of Ceylon Review, Vol. 18, Nos. 1&2, January – April 1960, pp. 1–45;
(6) 'Notes on the Tamil inscription from Panduvasnuwara', UCR, Vol. 20, No.1, April 1962, pp. 16–18;
(7) 'A Tamil Pillar Inscription from Mankanai', EZ, Vol. 4, pt. 1, (1973), No. 2, pp. 7–11;
(8) 'Fort Hammenhiel Tamil Inscription', EZ, Vol. 6, part 1, 1973, pp.28–30. At this juncture, the distinct contribution towards the interpretation and the historical significance of the Velaikkara inscription from Polonnaruwa made by D.M. De z. Wickremasinghe also must be remembered here. See: 'Polonnaruwa: Slab–inscription of the Velaikkaras (circa 1137–1153A.D.) EZ, Vol. 2, No. 40, pp. 242–255.

(14) Contributions of K. Kanapathipillai are as follows:

(1) 'A pillar inscription from Moragahawela', UCR, Vol. 18, Nos. 1 & 2, (1960), pp. 48–52; (2) 'A Tamil Inscription from Panduvasnuwara', UCR, Vol. 18, Nos. 3 &4, July–October 1960, pp. 157–62;

(3) 'Mankanai Inscription of Gajabahu II', UCR, Vol. 20, No. 1, pp. 12–14.

15. The original Tamil version of the letter is reproduced here:

கிராமச்சபை – சாம்பல் தீவு
25–06–1962

கனம் பேராசிரியர் கே. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு, பேராதனை ஐயா! சாம்பல்தீவில் மாங்கனாய் ஐயன்குடா குளத்திற்கு அண்மையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டு பத்தாம் நூற்றாண்டில் மகாபராக்கிரமபாகு ஆண்ட காலத்தில் உள்ள தமிழ்க் கல்வெட்டு எனத் தினகரன் தினப்பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. இக் கல்வெட்டிலுள்ள விஷேசங்களை அறிவதற்காக புதைபொருள் இலாகாக் கொமிசனர் அவர்கட்கு இதைப்பற்றி அறிவித்தோம். அதற்கு அவர் தங்களுடன் இவ்விடயத்தைப் பற்றித் தொடர்பு கொள்ளும்படி அறிவித்தார். ஆனபடியால் தாங்கள் கருணை கூர்ந்து இக்கல்லில் எழுதப்பட்டுள்ள விடயங்களை விரிவாக எழுதி அனுப்பும்படி தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பகுதியில் உள்ள விஷேசங்களை எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் விசாரித்துகூடியகெதியில்எழுதிஅனுப்புகின்றேன். வணக்கம்.

இப்படிக்கு'
சாம்பல் தீவு மக்கள் சார்பாக
உங்கள் பதிலை விரும்பும்,
வ. நா. தம்பிராசா
அக்கிராசனர், கிராமச்சபை, சாம்பல் தீவு.

16. See: K. Indrapala, 'Kilakkilankaic Casanankal', Cintanai, Vol. 2, Nos. 2&3, July – October, 1968, p. 43.

17. A. Velupillai,
(1) nos. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 and 22 of part 1, Vol. 4, Epigraphia Zeylanica:
(2) Ceylon Tamil Inscriptions, part 1, (Peradeniya, 1971), pp. 1–77;
(3) Ceylon Tamil Inscriptions, Part 2, (Peradeniya, 1972.) pp. 1–94.

18. K. Indrapala,
(1) 'The Nainativu Tamil Inscription of Parakramabahu I', University of Ceylon Review, Vol. 21 No. 1, (April, 1963), pp. 63–69;
(2) 'Yalpanattukkalvettukkal, Cintanai, Vol. 2, No. 4, (1969), pp. 44–46
(3) 'Kilakkilankaic Casanankal, Cintanai, Vol. 2, Nos 2 & 3, (July – October, 1968), pp. 35–50;
(4) Epigraphia Tamilica, Vol. 1, Part 1, Jaffna 1971. Kalattuk kal.

(5) "Kantalayir Kantupitikkappattulla Cola Ilankeswaran vettu', Pavalar Thuraiappah Pillai Noorrantu Vila Malar, (Tellipalai, 1972), part 2, pp. 1–10.
(6) 'A Tamil Inscription from Nilaveli, Trincomalee District,James Thevarasan Rutnam Felicitation Volume, Jaffna, 1975, pp. 64–69.

19. S. Pathmanathan,
(1) 'Pararasa sekaran Tiruppani koorum Pattaiyam, Vanniyar, (Peradeniya, 1970) pp. 65–80.
(2) "Kailaya Vanniyanar Mata Dharmacatanap Pattaiyam', Vanniyar, 81–96.
(3) "Tamil Casanamum Ilavaralarru Aratchiyum', Ilanthenral, Tamil Society Publication, University of Colombo, 1972, pp. 14–36;
(4) "The Tamil Inscription from Mankanai', Pavalar Thuraiappah Pillai Noorrantu Vila Malar, 1972, pp. 81–88;
(5) "The Munnesyaram Tamil Inscription of Parakramabahu VI", Journal of the Royal Asiatic Society Ceylon Branch, New Series, Vol. 18, 1974, pp. 54–69;
(6) 'The Tamil Inscription from Hingurakdamana', Vidyodaya Journal of Arts Science and Letters, Vol. 5, Nos. 1 & 2, 1972–76, pp. 56–61;
(6) 'Cola Inscriptions in Sri Lanka: Inscriptions from Mantai',Thiruk
kethisvaram Kumbabiseka Malar, 1976, pp. 59–70;

20. S. Gunasingam,
(1) Copper Plates from Kalliyankatu, Part 1, Peradeniya 1970, pp. 1–76,
(2) "Thirukonamalaiyil Iru Colarkalath thamil kalvettukkal, Virakesari 17th June, 1972;
(3) "Thirumalaiyil Rajarajanin Kalattal Muntiya Kalvettukkal, Elanadu, 6th August, 1972;
(4) Two Inscriptions of Cola Ilankeswara Deva, Trincomalee Inscriptions Series, No. 1, Peradeniya 1974, pp. 1–22;
(5) 'A Tamil Slab–inscription at Nilaveli', The Sri Lanka Journal of the Humanities, University of Sri Lanka, Peradeniya Campus, Vol. 1, No. 1, pp. 61–71.
(6) Three Cola Inscriptions from Trincomalee. Trincomalee Inscriptions Series No. 2, forthcoming;
(7) Mattakkilappu Varalarrukkutavum Tamil Casanankal, a paper read at the Tamil Research Conference, Batticaloa, March 1976;
(8) 'Anmaiyil Kilakku Makanattil tol porul aratchiyum athanar perappatta cila mudivukalum', Batticaloa Tamil Research Conference Souvenir, Batticaloa, 1976, pp. 11–16
21. Among those, N. Thambirajah deserves special mention. It is owing to his untiring effort that a good number of Tamil inscriptions were discovered in the Trincomalee District within a short period of two years.

The author wishes to acknowledge his indebtedness to Mr. Selvaratnam for his useful comments on this paper.

நன்றி; PROCEEDINGS OF THE FIFTH INTERNATIONAL CONFERENCE–SEMINAR OF TAMIL STUDIES
VOLUME TWO
INTERNATIONAL ASSOCIATION OF TAMIL RESEARCH

வட்டார வழக்குச் சொற்பொருள் அகராதி – கள ஆய்வு

சென்னை மண்டிலம்

கோயம்புத்தூர் மண்டிலம்

மதுரை மண்டிலம்

திருநெல்வேலி மண்டிலம்

திருச்சிராப்பள்ளி மண்டிலம்

சங்க இலக்கியத்தில் அகவுநர்

முனைவர் பி. பாலசுப்பிரமணியன்
உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர்
(சுயநிதிப்பிரிவு) தமிழ் முதுகலை மற்றும்
ஆய்வுத்துறை தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருப்பத்தூர்

தமிழ்மொழி சொல் வளமுடையது. பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களிலிருந்து சமகால இலக்கியம் வரை தமிழில் சொற்கள் விரவிக் கிடக்கின்றன. சொற்களைத் தேடிக் கண்டடைவதும் சொல்லின் பொருளில் ஆழங்கால் படுதலும் இன்றியமையாததாகும். 'கடிசொல் இல்லை காலத்துப் படினே' என்ற தொல்காப்பியரின் கூற்றைப் போல எல்லாக் காலத்துக்குமான சொல் என்பதொன்றும் இல்லை. காலத்திற்கேற்றவாறு புதிய சொற்கள் உருவாகின்றன. அந்தச் சொற்களுக்கான பொருள்களும் மாறுபடுகின்றன. ஒரு சொல் வேறொரு சொல்லாகத் திரிந்து, ஒரே பொருளைத் தரும் சூழலையும் காண முடிகிறது. சொற்களாலும் மொழியாலும் தான் இந்த இலக்கிய உலகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதனடிப்படையில் "அகவுநர்" என்ற சொல்லின் பொருள் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

அகவுநர்

அகவுநர் என்ற சொல் சங்க இலக்கியத்தில் ஆறு பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. அகநானூற்றில் 97, 113, 152, 208, 249 ஆகிய ஐந்து பாடல்களிலும் பரிபாடல் 15 ஆம் பாடலிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பாண்குடிச் சமூகத்தில் ஒருவராக அகவுநர் அடையாளப்படுத்தப்பட்டாலும் பாணர்களைப் போன்று அதிகப் பாடல்களில் இவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெறவில்லை. பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் அலைகுடிகளாக வாழ்ந்த பல கலைஞர்களுள் இவர்களும் ஒருவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அகவுநர் பாண் சமூகத்தைச் சார்ந்த அலைகுடிகள் என்றாலும் அவர்களைக் குறித்து ஆய்வதும் தேவையான ஒன்றாகக் கருத இடமிருக்கிறது.

"கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச்

சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்"

என்று தொல்காப்பியர் (பாலசுந்தரம். ச. (உ.ஆ.), 2012) குறிப்பிடுகிற போது, அகவுநர் என்ற கலைஞர் பெயர் இடம் பெறவில்லை. கூத்தர் – நாடகக் கலைஞர், பாணர் – இசைக்கலைஞர், பொருநர் – பாடலிலும் நடித்தலிலும் வல்லவர், போர்க்களத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடுபவர், விறலி – ஆடல், பாடல், நடித்தல் கலைகளில் வல்ல பெண் என்று உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் அளிப்பர். மேற்கண்ட இந்த நான்கு கலைஞர்கள் தவிர பிற கலைஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் பாடல்களில் குறைவாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது. பிற கலைஞர்கள் அடையாளப்படுத்தாமைக்கான காரணம் குறித்தும் ஆராய வேண்டிய தேவையிருக்கிறது. ஒரு வேளை தொகுக்கப்படுகிற போது விடுபட்டிருக்கலாம். இல்லையெனில் பேரரசு உருவான காலத்தில் சிறு கலைஞர்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கலாம்.

தொல்சமூகத்தில் வாழ்ந்துள்ள இந்தக் கலைஞர்களை, "நாட்டின் பூர்வகுடிகளான இவர்கள் அலைகுடிகள், காலோடிகள் என அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். நிலைகுடிகளுக்குக் கலைச்சேவை செய்து வந்துள்ளனர். இவர்கள் ஐந்து நிலங்களிலும் பயணித்திருக்கிறார்கள்" என்கிறார் பேசில் சேவியர் (சி.பேசில் சேவியர், 2021).

"பாணர்கள் வாய்மொழிக்கலையில் சிறந்துள்ளனர். பாணர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தோராக அகவுநர், கோடியர், கண்ணுளர், பொருநர் ஆகியோரைக் குறிப்பிடுவர். அக்கலைஞர்கள் தங்களது தனிப்பட்ட கலை முயற்சியால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் வாழ்க்கை முறை அலைந்து திரியும் நாடோடி வாழ்க்கையாக இருந்துள்ளது" என்று ஆய்வாளர் தமிழ்மணி (தமிழ்மணி, 2010) குறிப்பிடுவார்.

"சங்க காலத்தில் பாணர், பொருநர், விறலியர், பாடினியர், கூத்தர், அகவுநர் போன்ற நாடோடிக் குழுக்கள் இருந்தன என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறியப்படுகிறது. இவர்கள் குறவர், எயினர், ஆயர், உழவர், பரதர் போன்ற நிலைகுடிகளின் கொடையில் அலைகுடிகளாக வாழ்ந்தனர். வீரயுக அலைகுடிகளான பாணர் சமூகத்தில் மட்டும் துடியர், கோடியர், வயிரியர், கண்ணுளர் போன்ற பதினேழு வகைக் குடிகள் இருந்தன" எனப் பக்தவத்சல பாரதி (பக்தவத்சல பாரதி, 2015) குறிப்பிடுவார்.

"பல்வேறு கலைத்தொழிலில் ஈடுபட்ட பாண் சமூகத்தார் பாணர், கூத்தர், பொருநர், அகவுநர், இயவர், வயிரியர், கண்ணுளர் முதலான எட்டுக்கும் மேற்பட்ட குழுக்களாக வேறுபட்டு நிற்கின்றனர். இக்கலைச் சமூகத்தாரின் வாழ்வியல் பாங்கும் பொருளாதார நிலையும் சில பொதுமைகளைக் கொண்டிருப்பதால் இவர்களைப் பாண் சமூகத்தார் என்று சுட்டலாம். ஆனால், ஒவ்வொரு சமூகத்தாரும் தாம் செய்யும் தொழிலால் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றனர்" என்பார் இராஜ்கௌதமன் (ராஜ் கௌதமன், 2018).

"சங்க நூல்களில் பாடுநர்களாகப் பாணர், பொருநர், அகவுநர், புலவர், கோடியர், வயிரியர், கண்ணுளர், விறலியர் அறியப்படுகின்றனர். அகவு – கூவி அழைத்தல். அவர்கள் தங்கள் பாடல்களை எவ்வாறு எடுத்துரைத்தனர் என்பதை இச்சொல் உணர்த்துகிறது" என்கிறார் கோ. பழனி (கோ. பழனி, 2014).

இவ்வாறு பாண்சமூகத்தைப் பற்றியும் அகவுநர் பற்றியும் பல்வேறு கருத்துகள் நிலவி வருகின்றன. இவையெல்லாம் ஆய்வுக்குரியவைகளாக அமைந்திருக்கின்றன.

அகநானூறு – அகவுநர்

பாலைநிலவழிப் பொருள்வயிற் சென்ற தலைவனைப் பிரிந்து வாடும் தலைவி, மாலை

நேரமாகிவிட்டது, அதனால் தமது துணையை அழைக்கும் குயிலின் குரல் கேட்கிறதே? நான் என்ன செய்வேன் என்று தோழியிடம் புலம்பித் தவிக்கிற மாமூலனார் பாடிய 97 ஆம் பாலை நிலப் பாடல் இது.

"இருங்கழை இறும்பின் ஆய்ந்து கொண்டறுத்த

நுணங்குகண் சிறுகோல் வணங்கிறை மகளிரொ

டகவுநர்ப் புரந்த அன்பின் கழல்தொடி

நறவுமகிழ் இருக்கை நன்னன் வேண்மான்"

என்ற பாடலில் அகவுநர் (ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்சடாசலம் பிள்ளை (உ.ஆசி.), 1962) பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. பெரிய மூங்கில்கள் விளைந்திருக்கின்ற சிறு காட்டில் ஆராய்ந்து அறுத்திட்ட சிறிய கணுக்களையுடைய, நுண்ணிய கோலினைக் கொண்டு, வளைந்த முன் கையினையுடைய விறலியரொடு பாணர்களைப் புரந்திடும் அன்பினைப் பெற்றவன் நன்னன் வேண்மான் என்ற செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. அகவுநர் என்பதற்கு உரையாசிரியர் பாணர் என்று பொருள் தருகிறார். மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட நுண்கோலை கையில் வைத்திருக்கும் கலைஞர், இவருடன் விறலியரும் பயணித்திருக்கின்றனர். கலைஞர்களின் அன்பைப் பெற்றவன் நன்னன் என்று பதிவு செய்வதன் வழி கலைஞர்கள் சமூகத்தில் மதிக்கப்பட்டவர்களாகவும் கொண்டாடப்பட்டவர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர் என அறிய முடிகிறது. கலைஞர்களின் உடனான குறுநில மன்னனின் அன்பு போற்றுதற்குரியது. அகவுநர் என்பவர் பாண்சமூகத்தில் உள்ள ஒரு தனித்த அலைகுடி என அறிந்தாலும் உரையாசிரியர்கள் அவர்களின் தொழிலை, செயலைத் தனித்து அடையாளப்படுத்தவில்லை.

தலைவன் பொருள் தேடச் சென்றிருக்கிறான். என் உயிர் அவனிடம் சென்று விட்டது. என் உடம்புதான் இங்கே கிடக்கிறது என்று தலைவி தோழியிடம் கூறுவதாக அமைந்த இந்தப் பாலைநிலைப் பாடலைப் (113) பாடியவர் கல்லாடனார். கோசர்களின் பெருமகனாக விளங்குபவன் அஃதை. இவன் கூத்தர்களைக் கொண்டாடும் தலைவனாய் இருந்தான் என்பதை,

"புன்தலை மடப்பிடி அகவுநர் பெருமகன்

அமர்வீசு வண்மகிழ் அஃதைப் போற்றி"

என்ற பாடல் (ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா. வேங்சடாசலம் பிள்ளை (உ.ஆசி.), 1962) குறிப்பிடுகிறது. அகவுநர் என்பவரை உரையாசிரியர்கள் கூத்தர் என்று சுட்டியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதன் வழி இவர்கள் ஆடுகிறவர்கள் என்று அறியலாம். ஆனால், அகவுநரைக் கூத்தர் என்று அழைப்பது சரிதானா? என்ற கேள்வியும் இருக்கிறது. சென்ற பாடலில் பாணர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது. இந்தப் பாடலிலும் அஃதை என்ற குறுநிலத் தலைவனைச் சார்ந்து கலைஞர்கள் வாழவேண்டிய கட்டாயம் இருந்துள்ளது என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. அகவுநர் பெருமகன் எனப் பொருள் கொண்டு அவர்களைச் சமூகம் மதித்துப் போற்றியிருக்கிறது என்பதாகவும் அறிய முயற்சிக்கலாம்.

இன்பம் தந்துவிட்டுத் திரும்பிப் போகிறாள் தலைவி. அவளது கூந்தல் அழகும் தோள் மணமும் என்னைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றன என்று தலைவன் தனக்குள் பேசிக்கொள்வதாக, அகநானூற்றில் பரணர் பாடிய 152 ஆம் குறிஞ்சி நிலப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

"நுண்கோல் அகவுநர்ப் புரந்த பேரிசைச்

சினம்கெழு தானைத் தித்தன் வெளியன்"

என்ற பாடலில் அகவுநர் (பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), 1974) பற்றிய குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. கையில் நுணுக்கமான கோலை வைத்துக் கொண்டு குறிசொல்லிப் பாடும் அகவுநர் மக்களைப் பேணிப் பெரும் புகழ் கொண்டவன், சினங் கொண்ட பெரும்படை உடைய தித்தன் வெளியன். இப்பாடல் வழி அகவுநரை நுண்கோல் கொண்டு குறி சொல்பவர்கள் என்று பதிவு செய்திருப்பதையும் அறிய முடிகிறது.

"நுண்ணிய யாழ் நரம்பினை வருடிப் பாடுகின்ற பாணர்களைப் பெரிதும் புரந்தமையால் உண்டான பெரிய புகழையும் வெகுளிமிக்கப் படைகளையுமுடைய தித்தன் வெளியன் என்னும் வேந்தன்" என்று உரை விளக்கம் தருகிறார் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), 1974). மேற்கண்ட பொருளிலிருந்து இது முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. அகவுநர் குறிசொல்பவர்" (பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), 1974) என்று சோமசுந்தரனார் பொருள் கூறவில்லை என்பதையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இரவுக்குறிக்கண் வந்து தலைவியைப் புணர்ந்து நீங்கும் தலைவன் தலைவியை நினைந்து பாராட்டி, தமது நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதாக அகநானூறு 208 ஆம் குறிஞ்சிநிலப் பாடல் அமைகிறது. பரணர் இப்பாடலைப் பாடியிருக்கிறார்.

"நுண்கோல் அகவுநர் வேண்டின் வெண்கோட்டு

அண்ணல் யானை ஈயும் வண்மகிழ்

வெளியன் வேண்மான் ஆஅய் எயினன்"

என்ற பாடலில் நுண்கோல் அகவுநர் (பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), 1974) என்ற குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. "நுண்ணிய நரம்பினை வருடிப் பாடுகின்ற பாணர்கள் பரிசில் அவன்பால் வேண்டின் வெள்ளிய மருப்பினையுடைய தலைமைத் தன்மை வாய்ந்த யானையையும் பரிசிலாக வழங்கும் வள்ளன்மையையும் மகிழ்ச்சியையும் உடைய அருள் பொருந்திய வாழ்க்கை உடைய வெளியன் வேண்மான் ஆயிஎயினன் ஆவான்" என்கிறார் பெருமழைப்புலவர் (பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), 1974).

இதிலிருந்து இசைக்கருவி கொண்டு பாடுகிறவர் அகவுநர் என்ற கருத்தைப் பெறமுடிகிறது.

பொருள்வயிற்கண் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான் தலைவன். அதனால் வேறுபட்ட தலைவியின் ஆற்றாமை கண்டு, தோழி அவளுடன் உரையாடுகிறாள். தோழிக்குத் தலைமகள் பதில் கூறுவதாக, நக்கீரர் பாடிய 249 ஆவது பாலைநிலப் பாடல் இது.

"………. ……… ……… வள்வார்

விசிபிணித் தியாத்த அரிகோற் றெண்கிணை

இன்குர லகவுநர் ………… ……………."

என்ற பாடலில் அகவுநர் (பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), 1974) பற்றிய பதிவு உள்ளது.

வலிமையுடைய வாரினால் இழுத்துக் கோர்த்துக் கட்டிய அரித்து ஒலி உண்டாகும் கோலை கொண்ட, தெளிந்த ஓசையை உடைய கிணை என்னும் தோல்

கருவியின் ஊடே இனிய தமது குரலாலே பாடுகின்ற கிணைவர் வந்து இரந்தால் அரச வள்ளல் முசுண்டை, உணவுப் பொருள்களைத் தேரில் ஏற்றி வழங்குவான். தந்தங்களுக்குப் பொன்னணி பூட்டிய யானைகளை ஊற்றுநீர் சுரப்பது போல வழங்குவான் எனப் பாடற்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. கிணையிசை முழக்கி இனிய குரலில் பாடல் பாடும் அகவுநர் என்பதை மேற்கண்ட பாடல் வழி அறிய முடிகிறது.

பரிபாடல் – அகவுநர்

எட்டுத்தொகையில் பிற்காலத்து எழுந்த நூலாகக் கருதப்படுகின்ற பரிபாடலில் திருமால் பற்றி பாடப்பட்டுள்ள பதினைந்தாவது பாடல் அகவுநர் குறித்துப் பதிவு செய்திருக்கிறது.

"பகர் குழல் பாண்டில் இயம்ப அகவுநர்

நா நவில் பாடல் முழவு எதிர்ந்தன்ன"

என்ற பாடலுக்குப் பொருள் விளக்கம் தருகின்ற உரையாசிரியர் அகவுநர் வாய்ப்பாட்டுப் பாடுபவர் (பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), 1975) என விளக்கமளிக்கிறார்.

வ.எ.	நூல்	பா.எ.	பாடலடிகள்	நிலம்	பாடிய புலவர்	பொருள்
1.	அகநானூறு	97	நுணங்கு கண் சிறுகோல் வணங்கிறை அகவுநர்ப் புரந்த	பாலை	மாமூலனார்	நுண்ணிய கோல் கொண்ட அகவுநர்
		113	புன்றலை மடப்பிடி அகவுநர் பெருமகன்	பாலை	கல்லாடனார்	அகவுநரைப் பெருமகன் என அழைத்தல்
		152	நுண்கோல் அகவுநர்ப் புரந்த பேரிசை	குறிஞ்சி	பரணர்	நுண்ணிய யாழ் நரம்பினை வருடிப் பாடுகின்ற பாணர்
		208	நுண்கோல் அகவுநர்	குறிஞ்சி	பரணர்	குன்றம் பாடி யானையைப் பரிசாகப் பெற்ற நுண்கோல் அகவுநர்
		249	வள்வார் விசி பிணித்து யாத்த அரிகோல் தெள்கிணை இன்குரல் அகவுநர்	பாலை	நக்கீரனார்	கிணை என்னும் தோற்கருவி இசைத்த அகவுநர்
2.	பரிபாடல்	15	அகவுநர் நா நவில் பாடல் முழவு எதிர்ந்தன்ன	–	இளம்பெரு வழுதியார்	வாய்ப்பாட்டுப் பாடும் அகவுநர்

மதிப்பீடு

- அகவுநர் என்போர் கிணை, பறை, குழல், முழவு, யாழ் (தோற், நரம்புக் கருவிகள்) போன்ற இசைக்கருவிகளை வாசித்தவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர்.

- அகவுநர் அவர்களது துணைவியார் அகவன் மகளிர் நுண்கோல் கொண்டு குறி சொல்பவர்களாக அடையாளப்பட்டிருக்கின்றனர்.

- அரசர்கள், குறுநில மன்னர்கள், வள்ளல்களிடம் இசைக்கருவிகளை வாசித்தும் பாடல் பாடியும் பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளனர்.

- அறுதிப்பெரும்பான்மையான அலைகுடிச் சமூகம் நிலை குடிச் சமூகத்தினருக்குக் கலைச் சேவை செய்திருக்கின்றனர்.

- பாணர்கள் அடையாளப்பட்ட அளவிற்கு மற்ற கலைஞர்கள் அடையாளப்படவில்லை. அதற்கான காரணத்தை ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டியத் தேவையிருக்கிறது.

- அகவுநர் போன்ற குடிகள் சங்க காலக்கட்டத்திற்குப் பிறகு எந்தப் பெயரில் அழைக்கப்பட்டு வந்தனர் என்ற பதிவும் இல்லை. இவர்கள் அனைவரையும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கலைஞர்கள் எனக் குறிப்பிடுவதும் சாத்தியமில்லை. இவர்கள் ஓரிடத்தில் தங்காமல் பயணித்ததற்கான காரணத்தையும் தேட வேண்டியிருக்கிறது.

துணை நூல்கள் & கட்டுரைகள்

1. மாதையன். பெ., 2007 சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு, முதற்பதிப்பு, பதிப்புத்துறை, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக வெளியீடு, தஞ்சாவூர் – 613010.

2. வேங்கடசாமி நாட்டார். ந.மு., வேங்கடாசலம் பிள்ளை. ரா., 1961, அகநானூறு, முதற்பதிப்பு, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி – 06.

3. சோமசுந்தரனார் .பொ.வே. 1974, அகநானூறு (மணிமிடைப் பவளம், நித்திலக்கோவை), முதற்பதிப்பு, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி – 06.

4. சோமசுந்தரனார் .பொ.வே. 1975, பரிபாடல் மூலமும் உரையும், முதற்பதிப்பு, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி – 06.

5. ராஜ் கௌதமன், 2018, பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியத் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும், முதற்பதிப்பு, தமிழினி பதிப்பகம், 25–ஏ, தரைத்தளம், முதல் பகுதி, ஸ்பென்சர் பிளாஸா, 769, அண்ணாசாலை, சென்னை – 02.

6. பக்தவத்சல பாரதி, 2015, பாணர் இனவரைவியல், முதற்பதிப்பு, அடையாளம், 1205/1, கருப்பூர் சாலை, புத்தாநத்தம் – 621310.

7. பேசில் சேவியர் .சி., 2021, தமிழக நாடோடிகளின் அவலங்கள் (கட்டுரை), நவம்பர் 24, இந்து தமிழ் திசை நாளிதழ்.

8. பழனி .கோ., ஜீலை 2014, பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் கதை தழுவிய கூத்து (கட்டுரை), உங்கள் நூலகம் மாத இதழ்.

9. தமிழ்மணி, 2010, சங்ககால நாடோடிகள் (கட்டுரை), பிப்ரவரி 14, தினமணி நாளிதழ்.

10. பாலசுந்தரம். ச. (உ.ஆ.), 2012, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் (தொகுதி மூன்று), ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை, முதற்பதிப்பு, பதிப்புத்துறை, பெரியார் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, சேலம் – 11.

11. Thomas Lehmann And Thomas Malten, 1993, A WORD INDEX FOR CANKAM LITERATURE, 2nd Edition, Institute Of Asian Studies, Chemmancherry, Chennai – 19, Tamilnadu, India.

துறைசார் புதிய கலைச்சொற்கள் கலந்தாய்வுக் கூட்டம்

சென்னை, எழிலகத்தில் உள்ள தோட்டக்கலை மற்றும் மலைப் பயிர்கள் துறையில் 29.04.2022 ஆம் நாள் துறைசார் புதிய கலைச்சொற்கள் குறித்த கலந்தாய்வுக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

சொற்குவை கலந்தாய்வுக் கூட்டம்

20.04.2022ஆம் நாள், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில், தமிழ் விக்சனரி பொதுத்தளம் வழியாக மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு வழங்க உள்ள சொற்குவையின் சொற்களைச் செம்மையாக்கம் செய்வது தொடர்பான கலந்தாய்வுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் தமிழ்க்கலைக்கழக அலுவல் சாரா உறுப்பினர்கள் முனைவர் கு.பாலசுப்பிரமணியன், முனைவர் இரா.கு. ஆல்துரை, திரு.நா.சு.சிதம்பரம், மேனாள் பதிப்பாசிரியர் முனைவர் மு.கண்ணன், தமிழ் விக்சனரி நிருவாகி திரு. சே. இராஜாராமன் (எ)நீச்சல்காரன், அகரமுதலி இயக்கக இயக்குநர் முனைவர் கோ.விசயராகவன் மற்றும் இயக்கக அலுவலர்கள், பணியாளர்கள் பங்கேற்றனர்.

பன்மொழி அகராதியுடன் தமிழ் கற்பிக்கும் குறுஞ்செயலி வடிவமைப்பு முன்னோட்டக் கூட்டம்

11.04.2022ஆம் நாள், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில், தமிழைப் பிறமொழியினருக்குக் கற்பிக்கும் வகையில் திராவிட மொழிகள் உட்பட பிற மொழிகளில் பாடநூல்கள், பன்மொழி அகராதியுடன் தமிழ் கற்பிக்கும் குறுஞ்செயலி வடிவமைப்பு முன்னோட்டக் கூட்டம் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் கார்க்கி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் சார்பில் திரு. ச. இராஜபாண்டியன், திரு. க. செழின், முனைவர் சுவாதி, திரு. முரளிதரன் ஆகியோர் பங்கேற்று, செயலியின் வடிவமைப்பு மற்றும் செயலாற்றும்விதம் குறித்து விளக்கியுரைத்ததோடு, செயலியில் இடம்பெறவேண்டிய முகாமையான கூறுகள் குறித்து மொழி வல்லுநர்களிடம் கருத்துகளைக் கேட்டறிந்தனர். இக்கூட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்புத் துறை மேனாள் துணை இயக்குநர் முனைவர் கு.பாலசுப்பிரமணியன், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக மொழியியல் உயராய்வு மைய மேனாள் இயக்குநர் (ம) பேராசிரியர் முனைவர் நீ.இராஜசேகரன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகக் கன்னடத் துறைத் தலைவர் முனைவர் தமிழ்ச்செல்வி, இந்தித் துறைப் பேராசிரியர் முனைவர் சரசுவதி, அகரமுதலி இயக்கக இயக்குநர் முனைவர் கோ.விசயராகவன் மற்றும் இயக்கக அலுவலர்கள், பணியாளர்கள் பங்கேற்றனர்.

தமிழ்க் கலைக்கழகத்தின் 107ஆவது கூட்டம்

08.04.2022 ஆம் நாள், தமிழ்க் கலைக்கழகத்தின் 107ஆவது கூட்டம் அகரமுதலி இயக்கக இயக்குநர் முனைவர் கோ.விசயராகவன், அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் அலுவல்சாரா உறுப்பினர்களான புலவர் வெற்றியழகன், முனைவர் கு.பாலசுப்பிரமணியன், திரு அ.மதிவாணன், முனைவர் இரா. கு. ஆல்துரை, திரு.நா.சு.சிதம்பரம் ஆகியோர் பங்கேற்றனர். நூல் மதிப்புரையாளரான கவிஞர் மெய்ஞானி பிரபாகரபாபு, அலுவல்சார் உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டனர்.

அகரமுதலி இயக்ககம் நெறிப்படுத்தும் பன்னாட்டுக் கலைச்சொல்லாக்கப் பயிலரங்கம்!

மொழியின் வளம் காட்டும் அளவுகோல் அதன் சொற்களே ஆகும். அருந்தமிழின் சொல்வளத்தில் காலந்தோறும் கலைச்சொற்கள் இன்றியமையாப் பங்குவகித்துள்ளன. இந்நிலையில், இன்றைய அறிவியல் தொழில்நுட்ப உலகில் நாள்தோறும் பெருகிவரும் பல்வேறு துறைசார்ந்த, பிறமொழிச் சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்க்கலைச்சொற்களை உடனுக்குடன் வடிவமைத்து, மக்களின் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவருவது தமிழ்மொழியின் சொல்வள மேம்பாட்டிற்குரிய முகாமையான பணியாகும்.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தின் நெறிப்படுத்தலில், 2021 அக்டோபர் 1ஆம் நாளிலிருந்து வெள்ளிதோறும் இணையவழிப் பன்னாட்டுக் கலைச்சொல்லாக்கப் பயிலரங்கம் நடத்தப்பெறுகிறது. புறநிலையில் உள்ள சொல்லாக்க வல்லுநர்களின் துணையோடு தமிழின் கலைச்சொல் வளத்தை உயர்த்தும் நோக்கில் நடத்தப்பெறும் இப்பயிலரங்கத்தின் 28– 32 வரையிலான அமர்வுகள் 2022 ஏப்பிரல் 8, 18, 22, 29 மே 06 ஆகிய நாள்களில் நடைபெற்றன. பயிலரங்க அமர்வுகளில் அயல்நாட்டு அறிஞர்கள், உள்நாட்டு அறிஞர்கள் பங்கேற்று பல்வேறு துறைசார்ந்த தமிழ்க் கலைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்து உரையாற்றினர்.

சொல்லாய்வாளர்கள், சொல்லாக்க அறிஞர்கள், தமிழார்வலர்கள், ஆய்வாளர்கள், பேராசிரியர்கள் உள்ளிட்ட பலர் பங்கேற்றும் பார்த்தும் பயன்பெற்றனர். கலைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்த சொலாக்க அறிஞர்களுக்கும், பங்கேற்பாளர்களுக்கும் இயக்ககத்தின் சார்பில் பாராட்டுச் சான்றிதழ்களும் பங்கேற்புச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன.

அமர்வுகளில் பங்கேற்கும் அறிஞர்களின் ஒருங்கிணைப்பினைப் பாரிசு பன்னாட்டு உயர்கல்வி தமிழாய்வு நிறுவன இயக்குநர் முனைவர்

பேரா. ச. சச்சிதானந்தம் அவர்களும், தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பினைச் சென்னை வேல்ஸ் அறிவியல் (ம) தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தமிழ்த்துறை இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் இரா. பன்னிருகைவடிவேலன் அவர்களும் மேற்கொண்டனர்.

08.04.2022ஆம் நாள் நடைபெற்ற பயிலரங்க நிகழ்வில் கலைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்த அறிஞர்கள்

முனைவர் க. தேவமனோகரன்
வேளாண்மை (ம) விலங்கு உற்பத்தி
மதியுரைஞர், பிரான்சு

திரு. மணி வேலுப்பிள்ளை
மொழிபெயர்ப்பாளர், கனடா

திரு. சி. தங்கவேலு
பதிவர், செயல்மன்ற இணையத்தளம்,
திருச்சிராப்பள்ளி

திருமதி இறை. அங்கயற்கண்ணி (எ)கயல்
வழக்குரைஞர்,
சென்னை உயர்நீதிமன்றம்

18.04.2022ஆம் நாள் நடைபெற்ற பயிலரங்க நிகழ்வில் கலைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்த அறிஞர்கள்

திரு. பா. துவாரகன்
பொறுப்பு அலுவலர், யாழ்ப்பாண
மருத்துவ அருங்காட்சியகம் (ம)
தொலை மருத்துவப் பிரிவு,
இலங்கை

திரு. ஸ்கந்தன் சிதம்பரம்
மயவெளி தொழில்நுட்பவியலாளர்
(ம) அகரம் நவீன தமிழ்ப்பள்ளிக்
காப்பாளர், நியூசிலாந்து

முனைவர் மெய். சித்ரா
பகுதிநேர விரிவுரையாளர், ஸ்கோப்,
ஹாங்காங் மாநகர் பல்கலைக்கழகம்,
ஹாங்காங்.

திரு.அகநம்பி(எ)தி.பாலசுப்பிரமணியன்
எழுத்தாளர், வெளியீட்டாளர்,
கல்பாக்கம், சென்னை

22.04.2022ஆம் நாள் நடைபெற்ற பயிலரங்க நிகழ்வில் கலைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்த அறிஞர்கள்

திரு. நடராசா சிறிரஞ்சன்
சுங்க அலுவலர், இலங்கை

முனைவர் றிச்சேட் அன்ரனி
ஆய்வாளர், மேனாள் சமூகவியல் விரிவுரையாளர், இங்கிலாந்து

தமிழ்த்திரு. சே. பானுரேகா
தலைவர், உலகத் திருக்குறள் படைப்பு மையம், சென்னை

29.04.2022ஆம் நாள் நடைபெற்ற பயிலரங்க நிகழ்வில் கலைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்த அறிஞர்கள்

பேரா. முனைவர் பெ. ஹரிபாலன்
ரொறொன்ரோ பல்கலைக்கழகம், கனடா

திரு. ஆ. விவேகானந்தன்
தமிழாசிரியர், நார்வே

திரு. நிகவெவெ சுமங்கல தேரர்
பௌத்த மற்றும் பாலி பல்கலைக்கழக மாணவர், இலங்கை

திரு. பா.மு. திருமலை தமிழரசன்
வழக்குரைஞர், சென்னை உயர்நீதிமன்றம்

06.05.2022ஆம் நாள் நடைபெற்ற பயிலரங்க நிகழ்வில் கலைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்த அறிஞர்கள்

பொறிஞர் பெ. செல்வக்குமார்
தலைவர், முன்சென் தமிழ்ச் சங்கம், ஜெர்மனி

திருமதி சாந்தினி சம்புலிங்கம்
எழுத்தாளர், தமிழார்வலர், டென்மார்க்

பொறிஞர் பத்மப்ரியா இராகவன்
இயக்குநர், டிவைன் இந்தியா நிறுவனம், பிரான்சு

திருமதி விஜயலெட்சுமி திருஞானராஜா
கல்லீரல் ஆராய்ச்சி நிருவாக உதவியாளர், குழந்தைகள் நல மருத்துவமனை, (இங்கிலாந்து) ஐக்கியராச்சியம்.

பேரா. முனைவர் மா. மாதரி
முன்னை புல முதன்மையர், வணிகவியல் துறை, கோயம்புத்தூர்

அறிஞர்கள் வழங்கிய கலைச்சொற்களுள் சில :

முனைவர் க. தேவமனோகரன்

Compost –மட்கு உரம்
Anaerobic –வளி இலா
Reforestation –மீள்காடாதல்

திரு. மணி வேலுப்பிள்ளை

Attached House = இணைவீடு
Townhouse Unit = நிரைமனைக் கூடம்
Condominium = கொண்டமனை

திரு. சி. தங்கவேலு

Ribo Nucleic Acid (RNA) – ஆறனை
Holding Company Account – சார்பு நிறுமகுழு கணக்கு
Reserve Capital – ஒதுக்கிருப்பு மூலதனம்

திருமதி இறை. அங்கயற்கண்ணி (எ) கயல்

Mesne Profit – இடைக்கால வருமானம்
Canjugal right – மன வழி உரிமை
Lex loci – நிலச்சட்டம்

திரு. பா. துவாரகன்

Anaesthesiology –உணர்வழியியல்
Neuro Physiology –நரம்பு உடலியங்கியல்
Gynaecology – பெண்நோயியல்

திரு. ஸ்கந்தன் சிதம்பரம்

Metaverse – மாயவெளி:
Extended / Cross Reality – நீள்மெய்ம்மை:
Augmented Reality – ஒப்புருமெய்ம்மை / மிகுதி மெய்ம்மை :

முனைவர் மெய். சித்ரா

Book–smart–ஏட்டறிவாளி
Lowbrow–கீழோர்
Semaciology–மொழிக்குறியீட்டுறவியல்

திரு. அகநம்பி (எ) தி. பாலசுப்பிரமணியன்

Palm– உள்ளங்கை
Ladder Symbol – ஏணிக் குறியீடு (உயர் நோக்குக் குறியீடு)
Squares – சதுரக்குறி (நல்லூழ் கைவரை)

திரு. நடராசா சிறிரஞ்சன்

Flexi time work –நெகிழ்நேர வேலை
Right sizing –சரியளவாக்கம்
Bridging loan – நிரப்பீட்டுக் கடன்

முனைவர் நிச்சேட் அன்ரனி

Catalysts – மாற்றத்தின் முகவர்
Mobilisation – (social) சமூகத் தயாராக்கல்
Elites – உயர் குழாம்

தமிழ்த்திரு. சே. பானுரேகா

Austronomical – வானியல் தொகுதி
Celestial – விண்ணுலகம்
Demo kit – மாதிரிப் பொருள்

பேரா. முனைவர் பெ. ஹரிபாலன்

Innate immunity – உள்ளார்ந்த தடுப்பாற்றல்
DNA –தாயனை
Cell Sequencing – உயிரணுப் பகுப்பாய்வு

திரு. ஆ. விவேகானந்தன்

Snow plough truck –பனிச்சறுக்குந்து
Hotdog –குழலூன்
Studded tyre – ஆணிச்சில்லு

திரு. நிகவெவெ சுமங்கல தேரர்

King coconut – செவ்விளநீர்
Stick dance –கோலாட்டம்
Foot print of Buddha –சிவனொலிப் பாதமலை

திரு. பா.மு. திருமலை தமிழரசன்

Jury Pool – நடுவர் மன்றம்
Epilogue – இறுதியுரை
Grope – தடுமாறி

பொறிஞர் பெ. செல்வக்குமார்

Obatzda – பாலாடையடிசில்
Apfelstrudel – அரத்தியப்பம்
Kabelsalat –கம்பிக்கூட்டு

திருமதி சாந்தினி சம்புலிங்கம்

elephant hat – முகமூடித் தொப்பி
summer time shift – கோடைகால நேர மாற்றம்
slippery lane – வழுக்குப் பாதை

பொறிஞர் பத்மப்ரியா இராகவன்

Braincore : அறிவொப்பனை
Sleepcast: துயிலொலிபரப்பு
Saposexual : மதிபாலீர்ப்பு

திருமதி விஜயலெட்சுமி திருஞானராஜா

Ash Green – திருநீற்றுப்பச்சை
Auto Router – தானியங்குத்திசைவு
Anti Freeze – உறைத்தடுப்பி

பேரா. முனைவர் மா. மாதரி

Contingent Liability – உறுதியிராப் பொறுப்பு
Contingent Asset –உறுதியிராச் சொத்து
Forward Contract –முன்னோக்கு ஒப்பந்தம்

மனத்தின் செயல்கள்

முன்னுதல்– கருத்தோடும் கருத்தில்லாமலும் ஒன்றை உளத்திற்கொள்ளுதல் (to think)

உள்ளுதல்– ஒன்றை ஊக்கத்தோடு முன்னுதல்

உன்னித்தல்– முன்னிக் கண்டுபிடிக்க முயனுதல் (to guess)

உணர்தல்– புலன் வழியாலன்றி நேரடியாக உள்ளத்தால் அறிதல்

அறிதல்– புலன்வழியாக உள்ளத்தாற் காணுதல்

உகத்தல்– ஒன்றைச் சிறப்பாக விரும்புதல் (to choose)

ஊகித்தல்– காரண காரியங்களில் ஒன்றை யொன்றாலறிதல் (to infer)

எண்ணுதல்– சிந்தித்தல்

ஓர்தல்– ஒன்றி அல்லது பொருந்த வுணர்தல்

ஓய்தல்– நுணுகி ஆய்தல்

உன்னுதல்– விடாது சிந்தித்தல்

கண்ணுதல்– கவனமாய் முன்னிப்பார்த்தல் (to consider)

கணித்தல்– கணக்கிட்டுக் கண்டுபிடித்தல் (to calculate)

கருதுதல்– சற்று விருப்பத்தோடு முன்னுதல் (to intend)

சூழ்தல்– சூழ்ந்தாராய்தல், ஆழ்ந்தாராய்தல்

தெரிதல்– ஒன்றன் தன்மையறிதல்

தெரித்தல்– தெரிந்தெடுத்தல் (to select)

தெளிதல்– ஐயம் அதனுதல் அல்லது கலக்கம் நீங்குதல்

தேறுதல்– உறுதி கொள்ளுதல், நம்புதல்

தேர்தல்– ஆய்ந்தெடுத்தல்

நினைத்தல்– ஞாபகங்கொள்ளுதல் (to remember)

மதித்தல்– சமமாய் நடத்துதல்

மானித்தல்– முன்னியளத்தல்

தீர்மானித்தல்– முன்னியளந்து முடிவு செய்தல்

உசாவுதல்– உரையாடி ஆராய்தல் (discussion)

கொள்ளுதல்– ஒன்றை நம்புதல், உட்கொள்ளுதல், உள்ளத்திற்கொள்ளுதல்

நன்றி:அறிவன் அருளி